

10 dni 10-20 stycznia 2024 MODLITWY

PRIORYTETY WIARY

CHRZEŚCIJAŃSKIE ZALETY
W TRUDNYCH CZASACH

„Oznajmiono ci, człowiecze,
co jest dobre i czego Pan żąda
od ciebie: tylko, abyś wypełniał
prawo, okazywał miłość
bratnią i w pokorze obcował
ze swoim Bogiem” (Mi 6,8).

10 dni 2023 MODLITWY

Spis treści

Instrukcje dla lidera grupy modlitewnej.....	4
Wprowadzenie	7
Dzień 1 • Mniej znaczy więcej.....	10
Dzień 2 • Niebezpieczeństwo nadaktywności w służbie dla Boga	12
Dzień 3 • Błogosławieństwo czekania	14
Dzień 4 • Wolność w prostym życiu nakierowanym na cel.....	16
Dzień 5 • Skupienie w modlitwie na sprawach najważniejszych	18
Dzień 6 • Zdecydowanie, pasja i wytrwałość.....	20
Dzień 7 • Wartość dobroci	22
Dzień 8 • Praktykowanie postawy wdzięczności.....	24
Dzień 9 • Błogosławieństwa soboty.....	26
Dzień 10 • Bądź bogaty w tym, co ważne — bądź bardziej analogowy.....	28
Sobotnia uroczystość.....	30
Noc modlitwy	31
Obietnice, na które można powołać się w modlitwie	34
Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy	38
Uzupełnienie • Błogosławieństwo sobotniego odtruwania od cyfryzacji	40

TYTUŁ ORYGINAŁU: 10 Days of Prayer 2024. *Priorities of Faith — Christian Virtues in Turbulent Times.*

KIEROWNIK WYDAWNICZY: Mirosław Harasim. TŁUMACZ I TYPOGRAF: Jarosław Kauc. REDAKTOR I KOREKTOR: Bernard Koziróg.

Autorem przewodników 10 Dni Modlitwy 2024 jest Frank M. Hasel, teolog i pisarz, wicedyrektor Instytutu Badań Biblijnych Generalnej Konferencji. W swojej nowej książce zatytułowanej *Love Is! A Journey of Grief, Grace, and Gratitude* (Miłość istnieje! Podróż żałoby, łaski i wdzięczności) szczerze dzieli się swoim osobistym doświadczeniem związanym z utratą bliskiej osoby oraz oferuje cenny wgląd w naturę żałoby i przeżywanie życiowych tragedii. Pochodzi z Niemiec. Służył jako pastor, nauczyciel biblijny oraz dziekan wydziału teologii w seminarium adwentystycznym. Następnie przeniósł się do Stanów Zjednoczonych. Frank znajduje radość w więzi z Jezusem. Lubi budujące rozmowy, ceni dobroć, znajduje pocieszenie w wędrowkach na łonie przyrody i od czasu do czasu pozwala sobie na wegańskie desery lodowe. Frank jest przekonany, że nauki *Biblii* stanowią klucz do rozwoju człowieka i wzbogacają wszystkie aspekty życia.

Kontakt: Instagram: @frank.m.hasel; Facebook: <https://www.facebook.com/Frank.M.Hasel>, strona internetowa: www.frankmhasel.com.

Materiały przygotowane przez Stowarzyszenie Kaznodziejskie Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego.

Jeśli nie zaznaczono inaczej, wszystkie cytaty biblijne zaczerpnięto z *Biblii Warszawskiej*.

© Copyright by Zarząd Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Polsce (2024). All rights reserved.

www.tendaysofprayer.org; www.adwent.pl

ROZWAŻANIA BIBLIJNE NA 2024 ROK!

W tej książce odkryjesz bogactwo myśli o Jezusie Chrystusie wyrażone w różnorodności imion i określeń, jakimi Go nazywała autorka. Każda czytanka zawiera na końcu myśl albo pytanie do zastanowienia się, pozwalające czytelnikowi odnieść do siebie przesłanie zapisane na dany dzień. Te rozważania przybliżą cię do Jezusa, a lektura każdego imienia utwierdzi cię w więzi z Nim w oczekiwaniu na dzień Jego powrotu, gdy imię Jezusa zostanie wywyższone ponad wszystkie imiona.

Stron: 384. Oprawa miękka.

Cena detaliczna: 49 zł. Cena dla zborów: 46 zł.

Wydawca: Wydawnictwo „Znaki Czasu”.

Książka zawiera niezwykle historie i budujące przesłania opisane przez Pavla Goię. Ten pochodzący z Rumunii ceniony kaznodzieja swoimi zdumiewającymi świadectwami życia pomaga odnowić wiarę tysiącom ludzi. Jeśli pragniesz doświadczyć Bożego prowadzenia i lepiej poznać moc modlitwy, to opisane w książce przykłady zaufania i posłuszeństwa zainspirują cię do praktycznej zmiany życia w Duchu i mocy.

Stron: 176. Oprawa miękka.

Cena detaliczna: 38 zł. Cena dla zborów: 35 zł.

Wydawca: Wydawnictwo „Znaki Czasu”.

Zamówienia na publikacje prosimy kierować pod adresem:

Dział Obsługi Klienta

Wydawnictwa Znaki Czasu

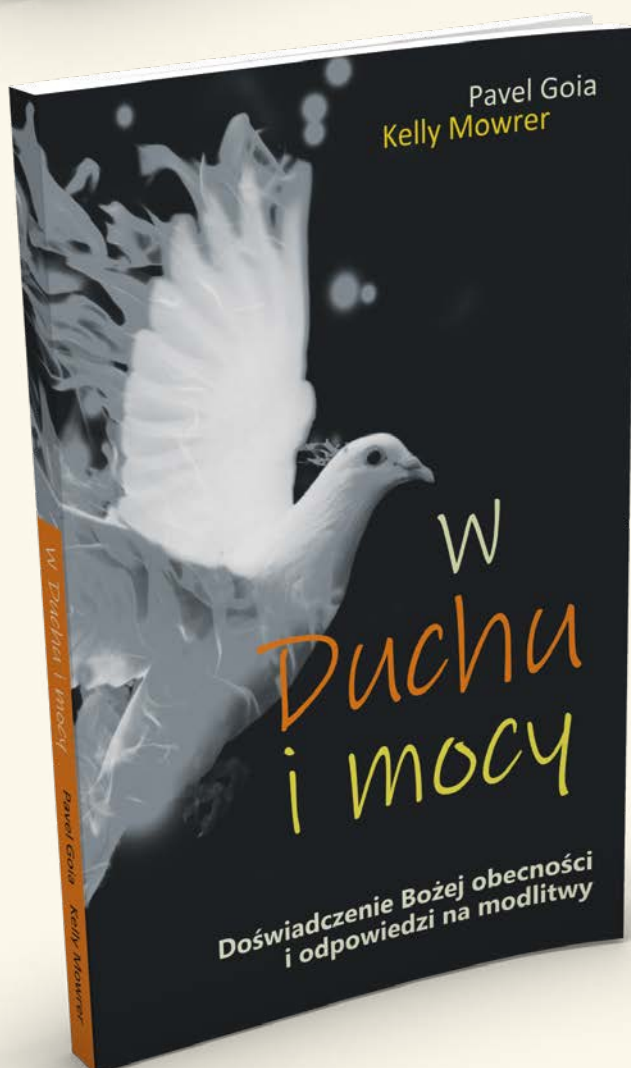
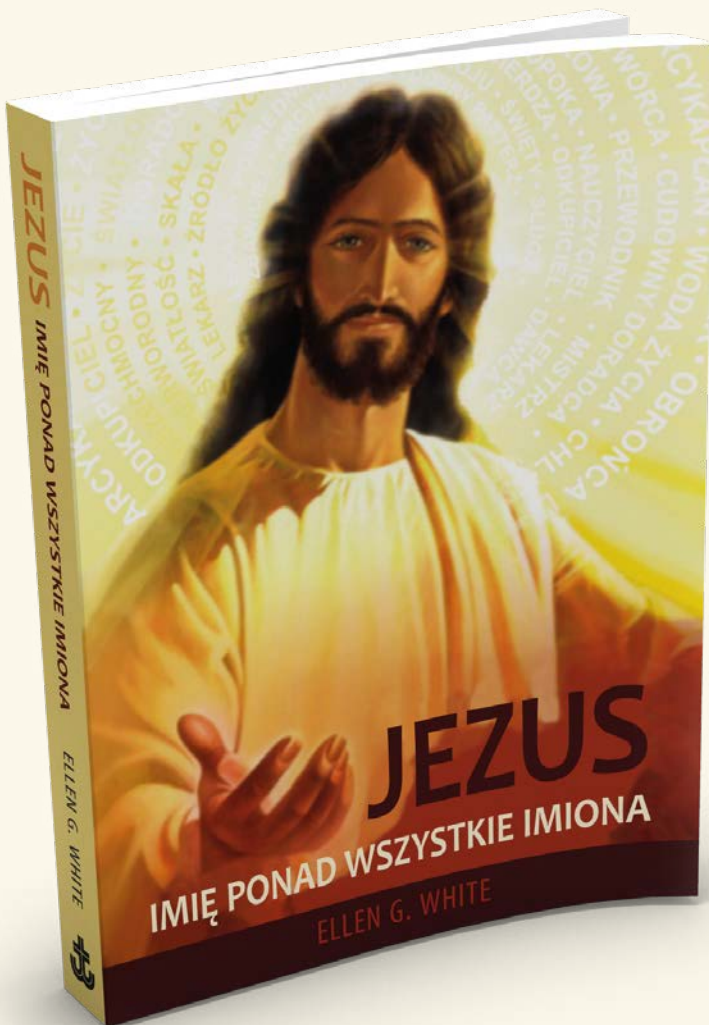
ul. Foksal 8/3

00-366 Warszawa

tel. 22-331-98-00

e-mail: kontakt@znakiczasu.pl

księgarnia internetowa: sklep.znakiczasu.pl.

10 dni 2024 MODLITWY

Instrukcje dla lidera grupy modlitewnej

Witaj w programie 10 Dni Modlitwy 2024! Modlitwa prawdziwie prowadzi do duchowego ożywienia. Bóg dokonał wielu cudów w minionych latach, kiedy zwracaliśmy się do niego w modlitwie i poście. Duch Święty dokonywał ożywień, nawróceń, odnowienia ewangelizacyjnego zapału, a także uzdrawiał więzi.

Bóg wzywa nas do ożywienia. *Biblia* jest pełna obietnic dla nas:

- „Ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).

- „A gdy mnie będziecie szukać, znajdziecie mnie. Gdy mnie będziecie szukać całym swoim sercem, objawię się wam — mówi Pan” (Jr 29,13-14).
- „Każdy, kto będzie wzywał imienia Pana, będzie wybawiony” (Jl 3,5).
- „Zbliźcie się do Boga, a zbliży się do was” (Jk 4,8).
- „Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną” (Ap 3,20).

Bez względu na twoją życiową sytuację, Bóg jest bliżej, niż myślisz. Pragnie obdarzyć swoimi błogosławieństwami twoją rodzinę, zbór, społeczność i świat.

ZASADNICZE ELEMENTY PROGRAMU 10 DNI MODLITWY

Codzienna karta tematyczna

Na każdy z 10 dni przygotowana została karta tematyczna. Zawiera ona sugerowany plan spotkania oraz propozycje tematu modlitw i wspólnych pieśni. Zaleca się, by każdy z uczestników przestudiował kartę tematyczną przed spotkaniem modlitewnym i miał ją ze sobą, aby mógł śledzić plan spotkania.

Zbory na całym świecie będą się jednoczyć w modlitwie wokół tematu dnia. Przyłącz się do modlitwy opartej na fragmentach *Pisma Świętego*, cytatach i intencjach modlitewnych zawartych w karcie tematycznej. Możecie podzielić się na mniejsze grupy i każda z grup może modlić się w innych intencjach z podanej listy.

Niektóre z intencji odnoszą się w szczególny sposób do ogólnościatowego Kościoła adwentystycznego. Ważne, byśmy modlili się razem za nasz Kościół, ale możecie też modlić się w bardziej ogólnej formie, zwłaszcza jeśli w grupie są goście spoza Kościoła. Módlcie się,

byście jak najlepiej przyjęli gości i aby poczuli się oni częścią grupy.

Sugerowany czas na poszczególne elementy spotkania w części poświęconej na modlitwę

Pamiętajcie o zachowaniu prostego formatu spotkania, aby uczestnicy mogli się skupić na modlitwie. To, ile czasu poświęcicie na każdą z części modlitwy, będzie się różnić za każdym razem. Poniższe ramy czasowe to jedynie sugestie na podstawie tego, co zazwyczaj najlepiej się sprawdza:

- Powitanie/wprowadzenie: 2-5 minut.
- Czytanie (zob. karty tematyczne): 5 minut.
- Modlitwa na podstawie „Tekstów biblijnych do modlitwy” (zob. karty tematyczne): 10-15 minut.
- Modlitwa na podstawie „Dodatkowych intencji modlitewnych” (zob. karty tematyczne): 20-30 minut.
- Pieśń i dziękczynienie: 5-10 minut.

Módl się za innych

Zachęć uczestników spotkań, by prosili Boga, aby wskazał im od pięciu do siedmiu osób, które postawił na ich drodze. Mogą to być domownicy, przyjaciele, współpracownicy, członkowie zboru itd. Zachęć uczestników, aby modlili się, by Duch Święty wskazał im te osoby i pomógł im nawiązać łączność z nimi podczas tych 10 dni. Możesz dostarczyć kartki, na których uczestnicy spotkania będą mogli zapisać imiona siedmiu osób, za które będą się modlić.

Sobotnie nabożeństwo podczas 10 Dni Modlitwy

Zaplanujcie specjalny modlitewny akcent i dzielenie się świadectwami wysłuchanych modlitw podczas nabożeństw w obie soboty podczas programu 10 Dni Modlitwy. Bądźcie kreatywni — jest wiele sposobów podzielenia się ze zbozem tym, co dzieje się podczas codziennych spotkań modlitewnych.

Szczególne podsumowanie w ostatnią sobotę

Zwłaszcza ostatnia sobota powinna być zaplanowana jako czas radości ze wszystkiego, czego Bóg dokonał podczas 10 Dni Modlitwy. Przeznaczcie odpowiednio dużo czasu na świadectwa wysłuchanych modlitw, biblijne nauczanie/kazanie o modlitwie oraz wspólny śpiew. Poprowadź zgromadzenie w modlitwie, aby ci, którzy nie uczestniczyli w codziennych spotkaniach, mogli doświadczyć radości wspólnej modlitwy. Zob. wskazówki w materiale na ostatnią sobotę.

Pokłosie 10 Dni Modlitwy

Módlcie się, by Bóg wskazał wam, jak wasz zbór/grupa ma kontynuować to, co On rozpoczął podczas 10 Dni Modlitwy. Być może kontynuacją będą cotygodniowe spotkania modlitewne, a może Bóg pragnie, byście rozpoczęli nową służbę w waszym zborze albo działalność ewangelizacyjną w okolicy. Bądźcie otwarci na Boże prowadzenie. Będziecie zdumieni tym, dokąd Bóg może was zaprowadzić. Część zatytułowana Wyzwania ewangelizacyjne zawiera szereg pomysłów służby.

Świadectwa

Podzielcie się tym, jak Bóg działał podczas 10 Dni Modlitwy! Wasze świadectwa będą zachętą dla innych. Świadectwa możecie nadsyłać za pośrednictwem strony internetowej www.tendaysofprayer.org.

Wskazówki dotyczące wspólnej modlitwy

Uzgodnijcie intencje. Kiedy ktoś modli się w jakiejś intencji, niech inni modlą się o to samo uzgodniwszy to wcześniej. Taka modlitwa ma moc. Nie sądźcie, że skoro jedna osoba modliła się w jakiejś intencji, inni nie powinni wspomnieć jej w modlitwie. „Nadto powiadam wam, że jeśli by dwaj z was na ziemi uzgodnili swe prośby o jakąkolwiek rzecz, otrzymają ją od Ojca mego, który jest w niebie” (Mt 18,19). Jakże budujące jest to, kiedy wspieramy się nawzajem w modlitwie!

Powoływanie się na Boże obietnice. Zachęć uczestników spotkań, by modląc się powoływali się na Boże obietnice. Łatwo jest skupiać uwagę na naszych problemach. Ale kiedy powołujemy się na Boże obietnice, nasza wiara wzrasta i przypominamy sobie, że nie ma nic niemożliwego dla Boga. Obietnice pomagają nam odwrócić wzrok od naszych słabości i trudności, a skierować go na Jezusa. W każdej słabości i zmaganiach możemy znaleźć w *Biblii* obietnice, na które możemy się powołać. Zachęć uczestników, by szukali więcej obietnic i spisywali je, aby mogli powołać się na nie w przyszłości.

Post. Zachęć uczestników programu 10 Dni Modlitwy, by rozważyli jakiegoś rodzaju post, np. od oglądania telewizji, słuchania świeckiej muzyki, oglądania filmów, surfowania po internecie czy jakiegoś rodzaju pokarmów, zwłaszcza tych ciężkostrawnych. Zaoszczędzony czas niech poświęcą na modlitwę i studiowanie *Biblii*, prosząc Boga o pomoc dla siebie i zboru, byście trwali pełniej w Chrystusie. Przyjmując prosty sposób odżywiania członkowie grupy mogą sprawić, że ich umysły będą bardziej otwarte na głos Ducha Świętego.

Duch Święty. Nie zapomnijcie prosić, by Duch Święty wskazał wam, jak i o co powinniście się modlić w kontekście sytuacji życiowej poszczególnych osób. *Biblia* uczy nas, że nie wiemy, jak się modlić i o co się modlić, ale Duch Święty wstawia się za nami.

„Musimy nie tylko modlić się w imieniu Chrystusa, ale także w natchnieniu Ducha Świętego. Tak właśnie powinniśmy rozumieć stwierdzenie, że «Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach» (Rz 8,26). Bóg pragnie odpowiadać na takie modlitwy. Kiedy gorliwie i usilnie wypowiadamy modlitwę w imieniu Chrystusa, w tej intensywności zawarta jest Boża poręka, że On wysłucha naszą prośbę i «potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy» (Ef 3,20)” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. 6, Warszawa 2020, s. 99).

Prowadzenie dziennika modlitewnego. Prowadzenie dziennika podczas 10 Dni Modlitwy może być dobrym sposobem na zapamiętywanie codziennych tematów modlitwy, podejmowanie konkretnych zobowiązań wobec Boga oraz rozpoznawanie Jego błogosławieństw. Zapisywanie naszych modlitw i rejestrowanie odpowiedzi Boga na nie jest pewnym sposobem budowania wiary.

Dziennik modlitewny podczas 10 Dni Modlitwy można prowadzić na kilka sposobów. Możecie poświęcić czas podczas spotkań modlitewnych, aby uczestnicy mogli zanotować swoje prośby kierowane do Boga. Możecie prowadzić grupowy dziennik modlitw i odpowiedzi — czy to w notatniku, czy na dużym arkuszu, czy w internecie. Dobrze jest wracać do tych wpisów i przypominać sobie, jak Bóg odpowiadał na wasze modlitwy!

Szacunek dla Boga. Zachęcaj uczestników słowem i przykładem do okazywania szacunku dla Boga. Przychodzimy to sali tronowej Króla wszechświata. Nie traktujmy tego czasu modlitwy z lekceważeniem w naszej postawie czy manierach. Jednak nie jest konieczne, byśmy przez cały czas klęczeli. Godzina modlitwy powinna zostać spędzona wygodnie, więc zachęć uczestników, by klęczeli, siedzieli lub stali, stosownie do tego, jak Bóg ich prowadzi i jak jest im wygodniej.

Modlitwa pojedynczymi zdaniami. Modlitwy powinny być krótkie i rzeczowe. To daje innym okazję, by się modlić. Starajcie się ograniczyć swoje modlitwy do kilku zdań. Każdy może się modlić wielokrotnie. Krótkie modlitwy, najlepiej jednozdaniowe, czynią czas modlitwy interesującym i pozwalają Duchowi

Świętemu wywierać wpływ na uczestników spotkania w czasie modlitwy. Nie musicie zaczynać i kończyć każdego zdania modlitwy wyrażeniami takimi jak: „Drogi Boże” i „Amen”. Niech wasze modlitwy będą jedną długą rozmową z Bogiem.

Milczenie. Jako lider grupy nie staraj się zdominować czasu poświęconego na modlitwę. Cel jest taki, by inni się modlili. Chwile milczenia są dobre, bo dają Bogu czas, by przemawiał do serc uczestników. Pozwólcie Duchowi Świętemu działać i niech każdy ma okazję się modlić.

Śpiew. Spontaniczny grupowy śpiew połączony z modlitwą dodaje piękna spotkaniu modlitewnemu. Proponowane pieśni są podane pod koniec planu spotkania. Nie musicie odśpiewać wszystkich proponowanych pieśni — są to tylko propozycje do wykorzystania. Śpiew jest dobrym sposobem przejścia z jednej części modlitwy do kolejnej.

Podawanie intencji modlitewnych w czasie modlitwy. Nie pytaj o intencje modlitewne przed rozpoczęciem modlitwy. Zamiast tego poproś uczestników, by modląc się wymieniali intencje i zachęcali innych do przyłączenia się do modlitwy w danej intencji. Dlaczego? Bo to oszczędza mnóstwo czasu! Rozmawianie o intencjach często pochłania większość czasu przeznaczonego na modlitwę. Szatan cieszy się, kiedy zamiast się modlić w jakiejś sprawie, zaczynamy o niej dyskutować. Słyszając o problemie, ludzie mają skłonność do wyrażania współczucia i sugerowania rozwiązań. A przecież moc pochodzi od Boga! Im więcej się modlimy, tym więcej Jego moc zdoła.

Osobiste nabożeństwo. To bardzo ważna kwestia! Nie zapomnij, że jako lider musisz spędzać codziennie czas u stóp Jezusa, rozmawiając z Nim i studiując Jego Słowo. Jeśli poznawanie Boga będzie najważniejsze dla ciebie, twoje duchowe doświadczenie będzie harmonijne i błogosławione. „Z ukrytego miejsca modlitwy pochodziła siła, która wstrząsnęła światem w dobie Wielkiej Reformacji. Tam, w świętej ciszy, słudzy Pana stawali na skale Jego obietnic” (Ellen G. White, *Wielki bóg*, wyd. 20, Warszawa 2019, s. 131). Kiedy lider się modli, Bóg porusza serca innych!

10 dni 2024 MODLITWY

Wprowadzenie

Witaj w programie 10 Dni Modlitwy 2024! Modlitwa prawdziwie prowadzi do duchowego ożywienia. Bóg dokonał wielu cudów w minionych latach, kiedy zwracaliśmy się do niego w modlitwie i poście. Duch Święty dokonywał ożywień, nawróceń, odnowienia ewangelizacyjnego zapału, a także uzdrawiał więzi. Przeczytaj kilka świadectw osób, które uczestniczyły w programie 10 Dni Modlitwy 2023.

- „Nigdy wcześniej nie czułem takiego działania Ducha Świętego” (Frank B.).
- „Bóg uratował moją rodzinę dzięki 10 Dniom Modlitwy” (Adebayo O.).
- „Podczas 10 Dni Modlitwy modliłam się za moich niewierzących bliskich. Dziewiątego dnia moja 20-letnia wnuczka przysłała do mnie i po raz pierwszy w życiu zaczęła mi zadawać pytanie o sprawy duchowe. To była odpowiedź na moje modlitwy!” (Fran J.).
- „Modliliśmy się za mojego ojca, który odszedł od Kościoła i rodziny. Prosilimy Boga, by mój ojciec przyjął zbawienie. Pod koniec dziesięciu dni po raz pierwszy od wielu lat ojciec odwiedził nas i poprosił o przebaczenie. Wyraził pragnienie pogodzenia się z nami i powrotu do więzi z Bogiem” (G.M.).

Bóg wzywa nas do ożywienia. *Biblia* jest pełna obietnic dla nas:

- „Ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).
- „A gdy mnie będziecie szukać, znajdziecie mnie. Gdy mnie będziecie szukać całym swoim sercem, objawię się wam — mówi Pan” (Jr 29,13-14).
- „Każdy, kto będzie wzywał imienia Pana, będzie wybawiony” (Jl 3,5).
- „Zbliży się do Boga, a zbliży się do was” (Jk 4,8).
- „Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną” (Ap 3,20).

Cokolwiek dzieje się teraz w twoim życiu, Bóg jest bliżej ciebie, niż możesz to sobie wyobrazić. On pragnie błogosławić twoich bliskich, zbór, społeczność i świat wokół ciebie!

Temat 10 Dni Modlitwy 2024: Priorytety wiary — chrześcijańskie zalety w trudnych czasach

Czy zdarza ci się zagubić w pędzie życia, tak iż brakuje ci czasu na sprawy duchowe? Jeśli pragniesz głębszego i pełniejszego życia duchowego, te 10 Dni Modlitwy i rozmyślenia będą dla ciebie cenne.

Podczas tych dziesięciu dni będziesz miał wyjątkową okazję uwolnić się od tego, co zajmuje twój umysł i czas, ale nie przynosi trwałego zadowolenia. Zamiast tego skupimy się na tym, co naprawdę liczy się dla Boga. Możesz świadomie ograniczyć swoje powszednie zajęcia, by w większym stopniu doświadczyć tego, co najważniejsze.

W tej podróży natrafisz na praktyczne spostrzeżenia, które pogłębią twoje zaufanie do Boga, wzbogacą doświadczenie świętowania soboty, wzmocnią codzienną więź z Bogiem. Gorliwa modlitwa, czyny miłosierdzia i pielęgnowanie postawy wdzięczności będą elementami naszych poszukiwań. Ponadto zyskasz determinację, pasję i wytrwałość niezbędne do osiągnięcia celu.

Otwórzmy serca i umysły przed Bogiem, prosząc, by Duch Święty działał w nas szczególnie w ciągu tych dziesięciu dni. Dzięki temu zostaniemy przemienieni i odrodzeni, stając się mocnymi świadkami miłości Bożej, która zmienia ludzi.

Módlmy się razem o ożywienie dla nas samych i naszych bliskich, aby Duch Święty mógł zmienić nas i napełnić mocą do głoszenia światu ostatniego Bożego przesłania nadziei!

Frank M. Hasel

Sugerowane wskazówki dotyczące modlitwy

- Niech twoje modlitwy będą krótkie — jedno dwa zdania w danej intencji. Daj innym możliwość modlić się, tak by wszyscy mogli czynnie uczestniczyć w modlitwie. Możesz się modlić po wielokroć, podobnie jak zabierasz wielokrotnie głos w rozmowie.
- Milczenie jest dobre, gdyż daje wszystkim czas na słuchanie Ducha Świętego.
- Wspólne śpiewanie pieśni pod kierunkiem Ducha Świętego jest także wielkim błogosławieństwem. Nie potrzebujecie do tego akompaniamentu — możecie śpiewać pieśni, których melodię dobrze znacie.
- Zamiast poświęcać cenny czas przeznaczony na modlitwę na przedstawianie intencji modlitewnych, po prostu przedstaw te intencje w modlitwie. Inni będą mogli modlić się w tych intencjach i powoływać się na Boże obietnice w potrzebach przedstawionych w modlitwie przez ciebie.

Powoływanie się na obietnice Boże

Bóg dał nam wiele obietnic w Jego Słowie. Naszym przywilejem jest powoływanie się na nie w naszych modlitwach. Wszystkie Jego przykazania i rady są jednocześnie obietnicami. On nigdy nie żąda od nas niczego, czego nie moglibyśmy zrobić w Jego mocy.

Gdy się modlimy, łatwo przychodzi nam skupiać uwagę na naszych potrzebach, trudnościach i wyzwaniach, a następnie biadać i żalać się nad naszą sytuacją. Nie taki jest cel modlitwy. Modlitwa ma wzmacniać naszą wiarę. Dlatego zachęcam cię, byś w modlitwie powoływał się na Boże obietnice. Pomogą ci one przenieść wzrok z siebie i swoich słabości na Jezusa i Jego potęgę. Patrząc na Niego zmieniamy się na Jego obraz.

Ellen G. White radzi: „Każda obietnica w Słowie Bożym jest przeznaczona dla nas. W naszych modlitwach przedstawiamy słowa Jahwe obłożone Jego przysięgą i przez wiarę przyjmujemy na własność Jego obietnice. Jego słowo zapewnia, że jeśli prosimy z wiarą, otrzymamy wszelkie duchowe błogosławieństwa. Nie przestawaj prosić, a otrzymasz o wiele więcej niż prosisz czy nawet myślisz” (Ellen G. White, *W atmosferze niebios*, Warszawa 2001, wyd. I, s. 71).

Jak możesz się powoływać na Jego obietnice? Na przykład, kiedy modlisz się o pokój, możesz się powołać na J 14,27 i powiedzieć: „Panie, Ty powiedziałeś

nam w swoim Słowie: »Pokój zostawiam wam, mój pokój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka«. Daj nam pokój, którym obiecałeś nas obdarzyć”. Dziękuj Panu, że obdarza cię pokojem, nawet jeśli nie czujesz jeszcze, że to się stało.

Post

Zachęcam cię, byś podczas tych dziesięciu dni podjął post Danielowy. Rozpoczęcie roku modlitwą i postem jest znakomitym sposobem poświęcenia naszego życia Bogu na nadchodzący rok. Ellen G. White mówi nam: „Odtąd i aż do końca czasu lud Boży powinien być bardziej gorliwy, przebudzony, nie ufający własnej mądrości, ale mądrości swego Przywódcy. Powinni wyznaczyć dni na post i modlitwę. Nie należy wymagać zupełnego wstrzymywania się od spożywania posiłków, ale należy jeść oszczędnie i najprostszy pokarm” (Ellen G. White, *Counsels on Diet and Foods*, s. 188-189; zob. *Chrześcijaнин a dieta*, s. 130).

Wiemy, że Daniel spożywał tylko owoce i warzywa przez dziesięć dni. Podobnie zachęcamy cię do przyjęcia bardzo prostej diety podczas tych dziesięciu dni. Jeśli pragniemy mieć czystszy umysł, by słyszeć głos Boga, i jeśli pragniemy przybliżyć się do Niego, musimy zadbać o to, by sposób odżywiania nie przeszkadzał nam w tym.

Post polega nie tylko na powstrzymaniu się od spożywania pokarmu. Zachęcam cię także do postu od telewizji, filmów, gier komputerowych, a nawet korzystania z portali społecznościowych czy materiałów audio-wizualnych w serwisach internetowych. Odłóż wszystko, co możesz odłożyć na bok, aby spędzać więcej czasu z Panem.

Celem postu nie jest uzyskanie cudu od Boga. Post służy ukorzeniu się przed Bogiem tak, by mógł On działać w nas i przez nas. Ukorzmy się przed Bogiem i szukajmy Go całym sercem, umysłem i ze wszystkich sił. Przybliżmy się do Niego w modlitwie i poście, a On przybliży się do nas.

Duch Święty

Nie zapomnij prosić Boga, by Duch Święty wskazał ci, jak i o co powinieneś się modlić w intencji innych osób w określonej sytuacji. *Biblia* mówi nam, że kiedy nie wiemy, o co i jak się modlić, Duch Święty wstawia się za nami.

„Musimy nie tylko modlić się w imieniu Chrystusa, ale także w natchnieniu Ducha Świętego. Tak właśnie powinniśmy rozumieć stwierdzenie, że «Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach» (Rz 8,26). Bóg pragnie odpowiadać na takie modlitwy. Kiedy gorliwie i usilnie wypowiadamy modlitwę w imieniu Chrystusa, w tej intensywności zawarta jest Boża poręka, że On wysłucha naszą prośbę i «potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy» (Ef 3,20)” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. 6, Warszawa 2020, s. 99).

Wiara

Duch Proroctwa mówi nam, że „modlitwa i wiara uczynią to, czego żadna siła na ziemi uczynić nie może” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, wyd. 6, s. 381). Powiedziano nam także, iż „możemy prosić o przebaczenie grzechów, o Ducha Świętego, o charakter podobny do Chrystusowego, o mądrość i siłę do wykonania Jego dzieła, o każdy dar, jaki obiecał, ale musimy wierzyć, że to, o co prosimy, otrzymamy, i dziękować Bogu, żeśmy otrzymali” (Ellen G. White, *Wychowanie*, s. 181). Tak więc przyswój sobie zwyczaj dziękowania Bogu z góry przez wiarę za to, co On uczyni i jak odpowie na twoje modlitwy.

Módl się za innych

Zachęcam cię do szczególnej modlitwy podczas tych dziesięciu dni za siedmioma osobami, które Bóg postawił na twojej drodze. Mogą to być krewni, przyjaciele, współpracownicy, sąsiedzi czy po prostu znajomi. Zastanów się i proś Boga, by wskazał ci, za kogo masz się modlić. Proś Boga, by dał ci prawdziwe pragnienie zbawienia dla tych ludzi. Zanotuj imiona na kartce i umieść ją w widocznym

miejscu, np. w twojej *Biblii*. Będziesz zdumiony, jak Bóg będzie działał w odpowiedzi na twoje modlitwy!

Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy

Jezus powołuje nas nie tylko do modlitwy, ale także do służby w praktycznych potrzebach ludzi żyjących wokół nas. „Albowiem łaknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem, a daliście mi pić, byłem przychodniem, a przyjęliście mnie, byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedzaliście mnie, byłem w więzieniu, a przychodziliście do mnie” (Mt 25,35-36).

W książce *Śladami Wielkiego Lekarza* czytamy: „Musimy prowadzić podwójne życie — życie rozważli i działania oraz życie cichej modlitwy i poważnej pracy” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, Warszawa 2009, wyd. VI, s. 383). Przyjęliśmy tak wielką miłość naszego Zbawiciela, więc mamy przywilej głoszenia jej naszym przyjaciołom, sąsiadom, a nawet nieznanym przez okazywanie im pomocy w potrzebie.

Pytajcie Boga w modlitwie, jak możecie docierać do innych po 10 Dniach Modlitwy. Przygotowując się do działania nie zapominajcie o modlitwie. „Osobista praca dla bliźnich powinna być poprzedzona solidną osobistą modlitwą, bowiem potrzeba wielkiej mądrości, by zrozumieć sztukę ratowania dusz. Zanim nawiążecie łączność z ludźmi, nawiąźcie łączność z Chrystusem. U tronu niebiańskiej łaski uzyskacie przygotowanie do usługiwania ludziom” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 313).

W materiale zatytułowanym Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy znajdziesz sugestie dotyczące sposobów docierania do społeczeństwa z przesłaniem Jezusa. Jezus wzywa was, byście stali się Jego dłońmi i stopami w potrzebującym świecie!

10 dni 2024 MODLITWY

Dzień 1

Mniej znaczy więcej

„Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, wykorzystując czas, gdyż dni są złe” (Ef 5, 15-16).

Czy więcej to naprawdę więcej?

Nasze życie jest jak plecak napakowany po brzegi tym wszystkim, czego chcemy dokonać. W społeczeństwie obłąkanym konsumeryzmem i marketingiem łatwo damy się zwodzić wierzeniu, że im więcej mamy, tym jesteśmy szczęśliwsi. Kuszące reklamy wokół nas sprawiają, że chcemy mieć coraz więcej. Czasami ten sposób myślenia przenosi się nawet na naszą pracę dla Boga. Chcemy służyć Bogu, a jednocześnie nie ominąć niczego, co spotykamy na swojej drodze. Rozpaczliwie usiłujemy pogodzić nasze pragnienie służenia Bogu z niekończącą się pogonią za posiadaniem większej i większej liczby rzeczy. Wskutek tego grozi nam nadmiar zajęć. W nieustannym pośpiechu okłamujemy sami siebie i udajemy, że wierzymy, iż możemy podążać za Bogiem, a jednocześnie nie porzuć niczego, co zwraca naszą uwagę. Kiedy stosujemy ten fałszywy sposób myślenia do naszej więzi z Bogiem, sami siebie zwodzimy.

Gotowość do wyrzeczeń

Nie możemy mieć wszystkiego. Nie możemy trzymać się świata i jego złudnych przyjemności, a jednocześnie oczekiwać błogosławieństw Bożych. Przypuszczenie, że jest to możliwe, stanowi fatalny błąd. Taki kompromis z materializmem ma nieszczęsne skutki w naszym duchowym życiu. Nie możemy dołożyć Boga do naszego materialistycznego życia jak wisienki na torcie. Musimy dać Mu miejsce, jakie do Niego należy. Tak więc musimy być gotowi do wyrzekania się tego, co mniej ważne, aby przyjąć błogosławieństwa w postaci tego, co

ważniejsze. Musimy porzucić wszystko, co odwodzi nas od Boga i pozbawia sił fizycznych, umysłowych i duchowych. Kiedy dodajemy kolejne zajęcia do naszych już przepełnionych planów, szybko ulegniemy wyczerpaniu i głębokiemu duchowemu osłabieniu.

Żyć skromnie

Czy nadmiar rzeczy w twoim życiu powstrzymuje cię przed życiem w pełni dla Boga? Zagracone życie nie pozostawia miejsca dla Stwórcy wszechświata. Musimy zrozumieć, że w sprawach duchowych mniej oznacza więcej. Nie możemy doświadczyć więcej duchowych błogosławieństw, poświęcić więcej czasu na modlitwę i pełniej zaangażować się w duchowe życie, jeśli próbujemy cokolwiek dodać tam, gdzie już nie ma miejsca. Zagrącenie prowadzi jedynie do większej pustki. Musimy świadomie podjąć decyzję, by żyć skromnie, aby doświadczać więcej w sprawach Bożych. Mniej znaczy więcej!

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Grupy modlitewne mają różne sposoby modlenia się razem. Zachęcamy was do spędzenia 30-45 minut na wspólnej modlitwie tak, jak Duch Święty was poprowadzi. Zachęcamy was do modlenia się modlitwą konwersacyjną (każdy z uczestników może się modlić krótko (1-3 zdaniem), ale wielokrotnie. Poniżej zamieszczamy przykłady wersetów biblijnych będących wprowadzeniem do modlitwy. Możecie dodać do nich także inne

fragmenty. Skorzystajcie także ze wskazówek zawartych w „Instrukcjach dla lidera grupy modlitewnej”.

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Baczenie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, wykorzystując czas, gdyż dni są złe” (Ef 5,15-16).

„Baczenie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy”. Boże, w naszym upadłym stanie prosimy o Twoją łaskę i błogosławieństwa. Nappełniliśmy nasze życie zbyt licznymi zajęciami i zbędnymi rzeczami, które nas rozprasza. Potrzebujemy reformacji, oczyszczenia i zmiany priorytetów, by wiedzieć, co naprawdę się liczy. Naucz nas żyć skromniej, abyśmy mogli się skupić na najważniejszych sprawach. Prosimy Cię o mądrość z góry. Prowadź nas, prosimy. Amen.

„Wykorzystując czas”. Drogi Jezusie, Ty zawsze działasz we właściwym czasie i wiesz, co i kiedy należy powiedzieć i zrobić. Dziękujemy Ci za Twoje doskonałe panowanie nad światem. Naucz nas, jak możemy najlepiej wykorzystywać czas w służbie dla Ciebie, zwłaszcza w kontekście czasów końca. Wskaż nam nasze błędy w korzystaniu z czasu i daj nam zwycięstwo nad tym, co zabiera nam czas i energię. Amen.

„Gdyż dni są złe”. Boże, wiemy, że świat szybko zmierza do swojego końca. Znaki czasu wypełniają się

na naszych oczach. Jednak czasami nasze sprawy i diabelskie zwiedzenia tak odciągają naszą uwagę, iż zapominamy, że stoimy na progu wieczności. Prowadź nas w pełnym poświęceniu dla Ciebie i służbie, którą masz dla każdego z nas z osobna. Nakieruj nasze życie na pełnienie Twojej woli. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnościenny (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 384, 546, 396.

Dzień 2

Niebezpieczeństwo nadaktywności w służbie dla Boga

„I zesłali się apostołowie u Jezusa, i opowiedzieli mu wszystko, co uczynili i czego nauczali. I rzekł im: Wy sami idźcie na osobność, na miejsce ustronne i odpocznijcie nieco. Albowiem tych, co przychodzili i odchodzili, było wielu, tak iż nie mieli nawet czasu, żeby się posilić. Odjechali więc w łodzi na ustronne miejsce, na osobność” (Mk 6,30-32).

Aktywność w dziele Bożym

Aktywność jest wysoko ceniona w świecie. Współczesne społeczeństwo o znaczących ambicjach materialnych wpaja nam wierzenie, że im więcej się staramy, tym bardziej będziemy szanowani. Aktywność stała się miarą naszej pilności i gorliwości w czynieniu dobra i podążaniu naprzód. Jednak często *zarabiając na życie* zapominamy żyć i cieszyć się życiem. To tragiczny stan. Być może jeszcze tragiczniejsze jest podstępne zagrożenie, jakie wielu szczerych wyznawców Chrystusa ściąga na siebie — nadaktywność w służbie dla Boga. Najczęściej popadamy w nadaktywność z pozornie szlachetnych pobudek. Wiemy, że pozostało niewiele czasu. Pragniemy jak najwięcej dokonać dla Niego. Dlatego nie pozwalamy sobie na chwilę wytchnienia. Chcemy być dobrymi szafarzami naszego czasu i talentów. Dobrze jest być aktywnym w służbie dla Boga, ale czasami czujemy pokusę myślenia, że Bóg wynagrodzi nas za naszą aktywność dla Niego. Jednak przekonujemy się, że w naszej nadaktywności dla Boga tracimy żywą więź z naszym Odkupicielem. Czynimy dobre rzeczy z przyzwyczajenia, a nie dzięki prowadzeniu przez Ducha Świętego. Im bardziej jesteśmy aktywni, tym łatwiej przychodzi nam wmówić sobie, że postępujemy zgodnie z zamysłami Boga. Aktywność staje się nową normą. Tak bardzo chlubimy się swoją aktywnością, że tracimy z oczu to, co naprawdę ważne. Aktywność osłabia

naszą duchową żywotność. Pośpiech jest wrogiem miłości, zwłaszcza w więzi z żywym Bogiem objawionym w *Piśmie Świętym*. Miłość wymaga poświęcenia czasu bez pośpiechu.

Obowiązek odpoczywania

Nic dziwnego, że Bóg w *Piśmie Świętym* raz po raz wzywa nas, byśmy zatrzymali się i przyjrzeni się temu, co On czyni dla swojego ludu (2 Krn 20,17; Ps 37,7). Bóg wzywa swoje dzieci, by zaniechały pośpiechu. On wie, jak szybko tracimy Go z oczu, kiedy nasz umysł dostaje się w wir ludzkiej aktywności. Przykładem niebezpieczeństwa ciągłej aktywności dla Boga jest to, jak Jezus świadomie przerywał swoją działalność, by odpocząć. Ellen White zwraca uwagę na ten aspekt Jego działalności, w której uczestniczyli także Jego uczniowie: „Włożyli w pracę dla ludzi wszystkie siły i to wyczerpało ich fizycznie i umysłowo. Teraz ich obowiązkiem było odpocząć” (*Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 265).

Aktywność wyczerpuje naszą żywotność i zmniejsza efektywność. Pośpiech jest wrogiem naszej miłości do Boga. Zamiast dodawać kolejne punkty do naszego kalendarza, świadomie ograniczmy liczbę zajęć, by w skupieniu i spokoju spędzać czas z naszym Stwórcą i Zbawicielem odradzającym naszą duszę.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Grupy modlitewne mają różne sposoby modlenia się razem. Zachęcamy was do spędzenia 30-45 minut na wspólnej modlitwie tak, jak Duch Święty was poprowadzi. Poniżej zamieszczamy przykłady wersetów biblijnych będących wprowadzeniem do modlitwy. Możecie dodać do nich także inne fragmenty. Skorzystajcie także ze wskazówek zawartych w „Instrukcjach dla lidera grupy modlitewnej”.

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „I zesłali się apostołowie u Jezusa, i opowiedzieli mu wszystko, co uczynili i czego nauczali. I rzekł im: Wy sami idźcie na osobność, na miejsce ustronne i odpocznijcie nieco. Albowiem tych, co przychodzili i odchodzili, było wielu, tak iż nie mieli nawet czasu, żeby się posilić. Odjechali więc w łodzi na ustronne miejsce, na osobność” (Mk 6,30-32).

„*Idźcie*”. Ojcze, jesteśmy tak zajęci Twoim dziełem, że zapominamy, iż jest to *Twoje* dzieło. Dziękujemy, że przypominasz nam o naszej potrzebie odpoczynku, wytchnienia. Dziękujemy Ci, że nie musimy pracować jak maszyny. Przebacz nam, że zdarza się nam traktować naszą aktywność jak bożka i budować nasze poczucie wartości na tym, co robimy dla Ciebie. Naucz nas zamieniać nadaktywność na wierność wobec Ciebie. Amen.

„*Na osobność*”. Boże, otoczyliśmy się zgiełkiem, przedmiotami i zajęciami, które pochłaniają naszą uwagę. Czy to pracując w Kościele, czy realizując inne przedsięwzięcia, zdajemy sobie sprawę, że musimy poświęcić czas

na rozmyślanie i odpoczynek od aktywności. Daj nam łaskę niezbędną do poświęcania czasu Tobie, abyśmy mogli skupić myśli na tym, co naprawdę ważne. Amen.

„*Odpocznijcie nieco*”. Miłujący Jezusie, kiedy chodziłeś po Ziemi, rozumiałeś ludzką potrzebę odpoczynku. Dziękujemy Ci za to, że dałeś nam przykład zrównoważonego życia, jakie powinniśmy wieść. Pokaż nam, na czym polega właściwy odpoczynek i jak możemy regularnie odpoczywać, by odnawiać siły i skupić myśli na tym, co najważniejsze. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnością (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 385, 394, 64.

Dzień 3

Błogosławieństwo czekania

„Przestańcie i poznajcie, że Ja Bóg” (Ps 46,11).

Biblijna cnota przestawania

W czasach ciągłej aktywności i zanieczyszczenia hałasem nie ma nic ważniejszego niż spokój i cisza. W naszym nowoczesnym życiu pełnym pędu codzienne obowiązki wciąż domagają się naszej uwagi. Przyzwyczailiśmy się do chwytania wszystkiego w biegu — załatwiania spraw w najszybszy możliwy sposób. Zapomnieliśmy, co znaczy cierpliwe czekanie, a niecierpliwość wkrada się także w nasze życie duchowe i niszczy je. Impulsy wizualne i dźwiękowe pędzącego naprzód świata sprawiają, że trudno nam przystanąć i uspokoić się. Uczenie się czekania w ciszy i skupiania myśli na sprawach Bożych w rozmowie z Bogiem wielu współczesnym ludziom może się wydawać dziwną praktyką, ale jest biblijną cnotą, która domaga się ożywienia. Spędzanie czasu bez pośpiechu z Bogiem w spokojnym miejscu jest niezbędne dla zachowania łączności z naszym Panem. Zatrzymanie się, wyciszenie, spokojne oddychanie, przypominanie sobie o Bożej opiece, cierpliwe czekanie i wystrzeganie się irytacji, kiedy Bóg nie odpowiada natychmiast na nasze modlitwy — oto umiejętności, których musimy się na nowo nauczyć.

Dobrodziejstwa czekania

W *Piśmie Świętym* raz po raz spotykamy lud Boży w uważnej postawie czekania. Pisarze biblijni często wyrażają swoje oczekiwania przy pomocy pytania: „Dokądże, Panie?” (Ha 1,2; Dn 8,13). Nie ma nadziei bez oczekiwania (Tt 2,13). Nie ma wytrwałości bez czekania (Rz 5,3-4). Nie ma cierpliwości bez czekania (Ap 14,12). Nie ma tęsknoty bez czekania (Ps 42,1). Nie ma życia bez

czekania. Nie ma historii ludzkości bez czekania. Czekanie jest nieodłączną częścią ludzkiej egzystencji.

Czekając często skupiamy się na problemach, które nie są dla nas miłe, i mamy nadzieję, że problemy te przeminą. Jednak czekanie nie oznacza bierności i bezczynności ani próżnej nadziei, że niemiła sytuacja jakoś sama się rozwiąże. Z biblijnej perspektywy najważniejszym celem czekania jest wykazanie, kim jesteśmy i kim się stajemy czekając. Doświadczenie czekania stawia nas wobec ważnej duchowej decyzji: Czy w mojej niecierpliwości i zwątpieniu zakwestionuję dobroć i wszechmoc Boga? Czy uznam, że czekanie daje mi szczególną okazję stawania się takim, jakim Bóg pragnie mnie uczynić? Dzięki doświadczeniu czekania możemy się stać ludźmi, jakimi nigdy nie stalibyśmy się, gdybyśmy nie musieli czekać.

Jeśli popatrzymy na to w ten sposób, czekanie staje się Bożym środkiem przemiany, zmieniania nas zgodnie z wolą Boga. Tak więc czekanie jest wyrazem dobroci i łaski Boga. Pozwala nam stawać się podobnymi do Niego, gdyż On czeka z wielką cierpliwością, bo nie chce, by ktokolwiek zginął, ale by każdy przyjął zbawienie.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Przestańcie i poznajcie, że Ja Bóg” (Ps 46,11).

„Przestańcie”. Boże, jesteśmy tak pełni niepokoju. Pozwalamy sobie na takie zabieganie i stres, bo myślimy, że jeśli się zatrzymamy, będziemy mniej warci. Boże, potrzebujemy Twojej pomocy, by przestać, nauczyć

się po prostu spokoju. Nasze umysły zostały napętnione napięciem przez społeczne oczekiwania, zmuszone do wyścigu za czymś. Pomóż nam docenić cnotę spokoju i przyjąć błogosławieństwa, jakie niesie ze sobą spokój. Kiedy nasze serca są niespokojne, niechaj dotrze do nas Twoje słowo: „Przestańcie”. Amen.

„Poznajcie, że Ja Bóg”. Drogi Jezusie, to, że jesteś naszym Bogiem i Panem, ma ogromne znaczenie dla nas. A jednak nieraz wahamy się oddać Ci całkowite panowanie nad nami. Chcemy zachować część dla siebie i nie potrafimy zmienić naszego postępowania. Naucz nas, że to Ty, Wszechmocny Stwórca, który istnieje wiecznie, jesteś Panem. Ty jesteś w stanie poprowadzić nas i zrealizować plan, jaki masz dla nas, w sposób, jakiego sobie nie wyobrażamy. Warunek jest jeden — mamy przestać, czekać i uznać Ciebie takiego, jakim jesteś. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnościotowy (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 393, 561, 596.

Dzień 4

Wolność w prostym życiu nakierowanym na cel

„A gdy pościcie, nie bądźcie smętni jak obłudnicy; szpecą bowiem twarze swoje, aby ludziom pokazać, że postują. Zaprawdę powiadam wam: Odbierają zapłatę swoją. Ale ty, gdy pościsz, namaść głowę swoją i umyj twarz swoją. Aby nie ludzie cię widzieli, że pościsz, lecz Ojciec twój, który jest w ukryciu, a Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odpłaci tobie” (Mt 6,16-18).

Post robi miejsce

Jednym ze sposobów uzyskania przestrzeni niezbędnej dla życia nakierowanego na Boga jest post. Post oznacza uładowanie naszego umysłu i życia przez celowe poświęcenie czasu Bogu, aby Duch Święty mógł działać w nas i abyśmy skupili uwagę na Bogu i Jego Słowie. Biblia często wspomina post w połączeniu z modlitwą. Jezus pościł, zanim rozpoczął swoją publiczną działalność (Mt 4,2; Łk 4,2). Apostołowie pościli i modlili się o prowadzenie przez Boga (Dz 13,2, 3). W czasach starotestamentowych post było często praktykowane przez wierzących (1 Krl 21,9, 12; 2 Krn 20,3; Ezd 8,21; Est 4,3, 16; Iz 58,6; Jr 36,9; Dn 9,3; Jl 2,12; J 3,5 itd.).

W przeciwieństwie do głodówek zdrowotnych, biblijny post to nie tylko szczególny zabieg dietetyczny obliczony na redukcję masy ciała czy poprawę samopoczucia. Post to świadoma decyzja powstrzymania się od spożywania pokarmu i innych zajęć, by poświęcić więcej czasu na modlitwę i łączność z Bogiem. Rezygnując z pewnych zajęć na jakiś czas, zyskujemy nową duchową wolność. Podczas postu i modlitwy zmienia się kierunek naszego codziennego życia — z zaspokajania potrzeb i wykonywania czynności na posłuszne słuchanie Boga. Biblijny post wyraża nasze pragnienie coraz pełniejszej zależności od Boga i zwracania bacznej uwagi na sprawy duchowe. To coś więcej niż niejedzenie.

Post dotyczy wszystkich aspektów naszego życia. Postując wyznajemy, że chcemy dać Bogu miejsce, ograniczając to wszystko, co odwraca od Niego naszą uwagę i pragnienia. Podkreślamy, iż pragniemy obecności Boga bardziej niż czegokolwiek innego.

Wyrzeczenie i skupienie

Jak możemy żyć prościej i skupić się na tym, co naprawdę ważne? Podobnie jak musimy mądrze wybierać fizyczny pokarm, tak musimy starannie wybierać to, na co patrzymy i czego słuchamy. Jedno i drugie wpływa na nasze myśli. Istnieją książki, muzyka, audycje i strony internetowe, które zanieczyszczają myśli i marnują nasz czas. Wyrzekając się tego wszystkiego możemy wyrobić sobie nawyk skupiania myśli na tym, co czyni je zdrowymi i budującymi.

Prostota życia i siła umysłu nie biorą się z tego, czego uczy nas świat. Zadowolone serce to serce ufające Bogu. Kiedy uczy się patrzeć na Niego zamiast na to, co robią inni ludzie, i kiedy odrzucamy to, co nas rozprasza, wówczas odkrywamy proste życie, odpoczynek i spokój z naszym Stwórcą i Odkupicielem.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „A gdy pościcie, nie bądźcie smętni jak obłudnicy; szpecą bowiem

twarze swoje, aby ludziom pokazać, że poszczą. Zaprawdę powiadam wam: Odbierają zapłatę swoją. Ale ty, gdy pościsz, namaść głowę swoją i umyj twarz swoją. Aby nie ludzie cię widzieli, że pościsz, lecz Ojciec twój, który jest w ukryciu, a Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odpłaci tobie” (Mt 6,16-18).

„*A gdy pościcie*”. Nasz miłujący niebiański Ojciec, dziękujemy Ci za to, że troszczysz się o nas i dajesz nam wszystko, czego potrzebujemy. W dostatku i obfitości często zapominamy, że mając zbyt dużo wcale nie będziemy szczęśliwi. Panie, post nie jest dla nas czymś naturalnym, więc prosimy Cię o siłę do powstrzymania się od przesady i wszystkiego co szkodliwe — tak w kwestii pokarmu, jak i muzyki, filmów, zakupów itd. Naucz nas być bardziej świadomymi w wybieraniu tego, co dobre dla nas. Pomóż nam żyć pełnią życia, w zdrowiu i pokoju. Amen.

„*Jak obłudnicy*”. Boże, potrzebujemy przemiany serca. Przebacznaj nam obłudę, która sprawia, że nie żyjemy zgodnie z tym, co mówimy i czego uczymy innych. Pragniemy żyć dla Ciebie w szczerości serca napełnionego miłością, odnowionego przez Twoje miłosierdzie

i łaskę dzięki mocy Ducha Świętego. Niechaj nasz post i nasze codzienne zajęcia wyrażają Twoją świętą obecność w naszych sercach. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnościenny (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 397, 216, 461.

Dzień 5

Skupienie w modlitwie na sprawach najważniejszych

„A wy tak się módlcie: Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię twoje, przyjdź Królestwo twoje, bądź wola twoja, jak w niebie, tak i na ziemi” (Mt 6,9-10).

Nowy cel w modlitwie

Skupienie uwagi na Bogu i najważniejszych sprawach jest ważnym elementem naszej praktyki modlitwy. Często zdarza się, że nasze modlitwy są słabe i nieskuteczne, bo skupiamy się w nich na sobie i swoich potrzebach. Modlimy się do Boga o to, czego my chcemy. Zamiast kierować uwagę na Boga, myślimy o naszych pragnieniach i wyzwaniach.

Modlitwa miła Bogu ma inny cel. Celem modlitwy nie jest przedstawianie Bogu listy naszych życzeń, ale zwrócenie się do Niego samego. Taka postawa jest kluczem do nowego doświadczenia modlitwy. Modlitwa miła Bogu to taka, w której uznajemy Go jako naszego najbliższego Przyjaciela, wyrażamy pragnienie Jego obecności jako tego, który jest dla nas najważniejszy, a nie jedynie dlatego, że czegoś od Niego chcemy. To, *kim jest Bóg*, jest znacznie ważniejsze niż dary, które od Niego otrzymujemy. Poznanie Boga jest najważniejszą motywacją do trwania w łączności z Nim. Bez Boga nasze życie jest pozbawione celu i właściwej perspektywy. Nasze pragnienie łączności z Nim powinno być dla nas ważniejsze niż wszelkie inne potrzeby. Jego obecność jest celem prawdziwej modlitwy.

Skupienie w modlitwie na Bogu zmienia nas

Modlitwa miła Bogu to modlitwa motywowana pragnieniem Jego obecności. Taka modlitwa nie bierze się z naszych życzeń i prośb. Kiedy nasze prośby zanoszone

do Boga w modlitwie nie są powiązane z więzią z Nim, wówczas modlitwa staje się wyrazem naszego egoizmu a nie więzi z Bogiem i pragnienia czynienia Jego woli. Kiedy zrozumiemy, że więź z Bogiem jest sensem modlitwy, nasze prośby nabiorą nowej treści. Zaczniemy myśleć i modlić się z Bożej perspektywy. Zaczniemy postrzegać nasze prośby, życzenia i pragnienia Jego oczami. Taka perspektywa sprawia, że modlitwa staje się czystsza. Kiedy w modlitwie brakuje więzi z Bogiem, staje się ona jednostronna, egoistyczna i słaba. Modlitwa nakierowana na Boga uwalnia nas od myślenia o samych sobie. Pozwala nam być szczerymi wobec Boga. W świetle Jego miłości i świętości zaczynamy inaczej patrzeć na siebie. Prawdziwym celem modlitwy nie jest spełnienie moich życzeń, ale pogłębienie więzi z Bogiem, który nas zmienia. Zanim doświadczymy więzi z Bogiem, wydaje się nam, że najłatwiej jest ograniczyć się do przedstawiania Mu naszych prośb. Ale kiedy Bóg zmienia nas dzięki łączności z Nim, wtedy ponad wszystko cenimy Jego obecność.

Kiedy świadomie rozmyślamy nad charakterem Boga, Jego zaletami i tym, czego On może dokonać, a także wyrażamy uwielbienie dla Niego naszymi słowami, wówczas nasze modlitwy stają się pełne duchowego życia, podziwu i czci dla Boga. Nie skupiamy się w nich na naszych problemach, ale na Bogu, który jest w stanie uporać się ze wszystkimi naszymi problemami i zaspokoić nasze potrzeby. Takie modlitwy podnoszą nas do Jego obecności. Nie zmieniają Boga, ale zmieniają

nas. Nigdy nie jest za późno, by zacząć tak się modlić, a taka modlitwa zmieni nas niezawodnie.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „A wy tak się módlcie: Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię twoje, przyjdź Królestwo twoje, bądź wola twoja, jak w niebie, tak i na ziemi” (Mt 6,9-10).

„Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię twoje”. Nasz pełen dobroci niebiański Ojcze, Ty jesteś naszym Bogiem. Jesteś wszechmocny, wszechwiedzący, wspa-
niałomyślny i potężny. Jesteś piękny i wzbudzasz podziw. Jesteś Prawdą, Sprawiedliwością i Miłością. Pragniemy poznać Cię coraz więcej. Pragniemy każdego dnia doceniać Twój charakter, moc, osobowość i wolę. Wyzwól nas z egoistycznego myślenia i spraw, by nasze modlitwy były nakierowane na Ciebie. Amen.

„Przyjdź Królestwo twoje, bądź wola twoja”. Panie, Twoje Królestwo jest jedyną władzą, której winniśmy całkowitą lojalność. Twoje panowanie jest nacechowane miłością, prawdą, prawością i sprawiedliwością. Nasze

pomysły, plany i metody są niedoskonałe, ale Ty zawsze jesteś doskonały we wszystkim co czynisz. Utwierdź Twoje panowanie w naszych sercach i życiu. Daj nam poznać, kim jesteś. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnością-
towy (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 127, 399, 549.

Dzień 6

Zdecydowanie, pasja i wytrwałość

„A czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia” (Ga 6,9).

Dar duchowy

Zdecydowanie to cecha niezbyt często kojarzona ze sprawami duchowymi. Jednak zdecydowanie jest tak samo ważne w codziennym dążeniu do świętości jak w innych sprawach życia, począwszy od sportu, poprzez naukę po sukcesy w pracy zawodowej. Bez zdecydowania powodzenie jest mało prawdopodobne. Zdecydowanie to podstawa pasji i wytrwałości w dążeniu do celu, na którym nam zależy. Aby osiągnąć nasz cel, organizujemy nasze życie w taki sposób, by nic nas nie rozpraszało. Potrzebujemy zdecydowania w naszym duchowym życiu z Bogiem i potrzebujemy konkretnej praktyki modlitwy. Często nie widzimy rezultatów naszych modlitw, bo nie jesteśmy wytrwali w modlitwie. Być może coś odciąga naszą uwagę albo ulegamy niechęceni i poddajemy się w głębi serca, nie wierząc, że Bóg nas wysłucha i spełni nasze prośby w sposób przekraczający nasze pojęcie. W Łk 18 czytamy przypowieść Jezusa o upartej wdowie i sędzi. Choć ów sędzia nie miał względu ani na Boga, ani na sprawiedliwość, w końcu przychylił się do słusznej prośby kobiety, kiedy uświadomił sobie, że ta nie zrezygnuje (Łk 18,1-7). Bóg nie jest obojętny na nasze modlitwy — w niczym nie przypomina niesprawiedliwego sędziego. On pragnie nam pomagać bardziej, niż jesteśmy w stanie to pojąć (Jr 33,3).

Dzisiaj w naszych rodzinach, zborach, klasach szkolnych i miejscu pracy potrzebujemy ludzi, którzy się modlą. Nie tylko wypowiadają zwyczajowe modlitwy czy nawet mają właściwe pojęcie o modlitwie, ale takich, którzy naprawdę modlą się gorliwie i poświęcają czas na modlitwę!

Wytrwałość

Bóg w swoim działaniu nie kieruje się zasadą „szybciej i taniej”. Uczestnicząc w wielkim boju między Bogiem a szatanem nierzadko potrzebujemy wytrwałości w modlitwie. Musimy być gorliwi i wytrwali w naszych modlitwach, gdyż Boży plan działania nie zawsze jest zgodny z naszymi oczekiwaniami. Bóg rzadko podąża po linii najmniejszego oporu realizując swoje boskie zamiary. Czyni nie to co najłatwiejsze ale to co najlepsze. W naszych modlitwach nie zadowalajmy się małymi i bliskimi celami. Bóg oczekuje od nas wytrwałości w modlitwie.

Mój ojciec, który był ewangelistą i pastorem, miał w swoim gabinecie na ścianie cytaty Ellen G. White, który zapadł mi w pamięć: „Największe zwycięstwa Kościoła Chrystusa czy pojedynczych chrześcijan to nie te, które osiąga się dzięki talentowi czy wykształceniu, bogactwu czy przychylności ludzi. To są takie zwycięstwa, które odnosi się podczas osobistych spotkań z Bogiem, gdy gorliwa, usilna wiara chwyta potężne ramię mocy” (*Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 140).

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „A czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia” (Ga 6,9).

„A czynić dobrze nie ustawajmy”. Jezusie, jesteś najwytrwalszą Istotą we wszechświecie. Nigdy nie zrezygnowałeś ze swojej służby wstawienniczej i interwencji. Bez względu na to, czym szatan i grzesznicy usiłują Cię

znieważyc, pozostajesz sobą i działasz dla nas z miłości. Jesteśmy pełni czci dla Ciebie, Boże. Ucz nas duchowej, niesamolubnej wytrwałości, zwłaszcza w naszym życiu modlitewnym. Uczyn nas wojownikami modlitwy, którzy nigdy się nie poddają. Amen.

„We właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia”. Nasz miłujący Boże, wielbimy Cię za to, że pozwalasz nam uczestniczyć w Twojej misji na Ziemi. Dziękujemy Ci za radość służby i uczestniczenia w prowadzeniu ludzi do Ciebie. Czasami czujemy się zniechęceni i mamy ochotę się poddać, ale prosimy, byś dał nam wytrwałość i duchowe zdecydowanie, byśmy pełnili dzieło, do którego nas powołałeś. Dziękujemy Ci za Twoje błogosławieństwo i za owoce tej błogosławionej służby. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnością (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 531, 325, 596.

Dzień 7

Wartość dobroci

„Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie” (J 13,35).

Cecha szczególna

Jeśli miałbyś zostać zapamiętany jako posiadacz jednej szczególnej cechy, jaka byłaby to cecha? Gdybyś miał jedną cechę wyrazić to, co dla ciebie najważniejsze i co najbardziej cenisz, jaką cechę wybrałbyś? Jest wiele możliwych odpowiedzi, ale jeden aspekt charakteru Boga bezwzględnie powinien znaleźć odzwierciedlenie w naszym życiu. W Tt 3,4 czytamy, że Bóg objawił nam swoją dobroć, kiedy z miłości nas zbawił.

Dobroć! Dobroć Boga. Dobroć jest uniwersalnym językiem zrozumiałym dla starszych i młodszych, bogatych i ubogich, słowem — wszystkich. Dobroć nie zna barier językowych. Jest zrozumiała dla wszystkich, jak muzyka. Przyjazny uśmiech, pomocna dłoń w potrzebie, wsparcie dla załamanych i gest otuchy — wszystko to sprawia, że trudy życia stają się lżejsze i łatwiejsze do zniesienia. Dobroć nie kosztuje dużo, ale może znacząco zmienić życie tych, którzy jej doświadczają, a także tych, którzy ją okazują. Dzięki dobroci wszyscy wygrywają!

Miłujący chrześcijanie

Jezus wiedział, że dobroć Jego wyznawców będzie mocnym świadectwem ich wiary. Wkrótce przed swoją śmiercią, kiedy umysł stopy uczniom, powiedział im: „Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie” (J 13,35). Ellen White dodaje: „Miłujący i miłowany chrześcijanin to najsilniejszy argument na rzecz ewangelii” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, wyd. 6, Warszawa 2009, s. 348). Kiedy postępujemy dobrze wobec bliźnich, nasza miłość

dociera do serc w wyjątkowy sposób, przekraczając bariery religijne, etniczne i społeczne. Wierzę, że Bóg stworzył nas tak, iż pragniemy dobra i chcemy je okazywać, a czyniąc to odzwierciedlamy charakter Boga, którego czcimy. W Jon 4,2 czytamy, że Bóg jest łaskawy i współczujący, nieskory do gniewu i bogaty w miłosierdzie. Temat Bożego miłosierdzia przewija się przez całą *Biblię*, zarówno *Stary Testament* jak i *Nowy Testament*.

Nasze czyny dobroci przynoszą pociechę i radość nie tylko ludziom, ale także Bogu. Dobroć nie skupia się na negatywnych sytuacjach, w jakich się znajdujemy, ani na bliźnich. Zamiast tego odzwierciedla charakter Boga i Jego sposób postępowania wobec nas. Skupmy uwagę na tym co najważniejsze w życiu i bądźmy znani jako ludzie dobrzy dla wszystkich.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie” (J 13,35).

„Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi”. Boże, nasze działania ewangelizacyjne często są pozbawione równowagi. Skupiamy się w nich głównie na teologii, prorocत्वach, zasadach wiary, stylu życia itd. Choć to wszystko jest ważne, dobre i prawdziwe w swoim czasie i miejscu, Ty wyraźnie uczysz nas, że najważniejsze jest, byśmy żyli miłością, która jest największym objawieniem prawdy. Pomóż nam żyć w miłości i dobroci oraz prawdzie, jak Ty żyjesz od wieczności i na wieczność. Amen.

„Jeśli miłość wzajemną mieć będziecie”. Drogi Jezusie, przebacz nam brak niesamolubnej miłości. Nie jesteśmy w stanie w pełni pojąć miłości objawionej przez Ciebie na Golgocie. Przebacz nam to, co myślimy o innych, co mówimy o innych i jak ich traktujemy. Prosimy, Panie, napełnij nas Twoją boską miłością. Uczyń nas przedstawicielami Twojej miłości i dobroci. Niech ludzie widzą miłość Jezusa w nas i w tym, jak traktujemy się nawzajem. Prosimy o owoc Ducha Świętego w naszym życiu. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnością (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 390, 391, 392.

Dzień 8

Praktykowanie postawy wdzięczności

„Przeto okażmy się wdzięcznymi, my, którzy otrzymujemy królestwo niewzruszone, i oddawajmy cześć Bogu tak, jak mu to miłe: z nabożnym szacunkiem i bojaźnią” (Hbr 12,28).

Wdzięczne usposobienie

Bogu zależy na tym, byśmy posiadli wdzięczne usposobienie. *Biblia* raz po raz zaleca nam praktykowanie takiej postawy jako miłej Bogu i będącej błogosławieństwem dla nas. W *Liście do Hebrajczyków* czytamy: „Przeto okażmy się wdzięcznymi, my, którzy otrzymujemy królestwo niewzruszone, i oddawajmy cześć Bogu tak, jak mu to miłe: z nabożnym szacunkiem i bojaźnią” (Hbr 12,28). Wdzięczność jest miła Bogu i pozytywnie wpływa na nasze życie, pomagając nam skupić myśli na tym, co dobre. Podobnie jak mięśnie pod wpływem ćwiczeń, wdzięczność wzmacnia się, kiedy ją okazujemy, świadomie uznając błogosławieństwa otrzymane od Boga.

Bóg wzywa swoje dzieci, by okazywały wdzięczność. W 1 Tes 5,18 apostoł Paweł mówi: „Za wszystko dziękujcie; taka jest bowiem wola Boża w Chrystusie Jezusie względem was”. Dziękczynienie oznacza pamiętanie, że ktoś zrobił dla nas coś dobrego, i wyrażanie naszej wdzięczności przemyślanymi słowami. Rozwijanie postawy wdzięczności otwiera nasze oczy na piękno przyrody i innych ludzi. Wdzięczność pozwala nam cieszyć się najprostszymi błogosławieństwami i dziękować za nie oraz wystrzegać się niezadowolenia. Jest to bardzo ważne, bo po tej stronie wieczności nasze życie nie będzie sielanką. Wbrew problemom możemy cieszyć się życiem. Piękno i dobro otaczają nas i przejawiają się na wiele sposobów. Zapach kwiatów, wspaniałość nieba w bezchmurną noc, wyraz sympatii w oczach drugiego człowieka — wszystko to przypomina nam o pięknie, jakie Bóg przygotował dla tych, którzy Go miłują.

Przeniesienie uwagi

Praktykując wdzięczność przenosimy uwagę z rzeczy wyobrażonych, których nie mamy, na rzeczywiste błogosławieństwa, którymi zostaliśmy obdarzeni. Wdzięczność wyrasta ze świadomości łaskawości Boga i obejmuje ciekawość w poszukiwaniu szczególnych sposobów, w jakie Bóg objawia nam swoją miłość. Taka wdzięczność poszerza życiowe horyzonty i wzmacnia zdolność doświadczania radości i zadowolenia.

Najnowsze badania wskazują, że wdzięczność nie tylko poprawia samopoczucie tego, kto ją okazuje, i tego, komu jest okazywana, ale także wpływa pozytywnie na tych, którzy są jej świadkami. Widok wyrazów wdzięczności sprawia, że obserwator czuje ciepło i sympatię do tego, kto okazuje wdzięczność, i tego, komu jest okazywana. Powinniśmy rozumieć, że Bóg powołał nas do rozwijania postawy wdzięczności zmieniającej nasze relacje z ludźmi i sprawiającej, że życie na tym świecie staje się nieco łatwiejsze. Dziękujmy Bogu za dar wdzięczności!

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Przeto okażmy się wdzięcznymi, my, którzy otrzymujemy królestwo niewzruszone, i oddawajmy cześć Bogu tak, jak mu to miłe: z nabożnym szacunkiem i bojaźnią” (Hbr 12,28).

„Okazmy się wdzięcznymi”. Nasz miłujący Boże, czasami tak trudno przychodzi nam okazywanie wdzięczności za wszystko, co dla nas czynisz. Wieczność nie wystarczy, by wyrazić Ci właściwe dziękczynienie. Prosimy,

przyjmij naszą szczerą wdzięczność. Prosimy Cię, byś pomógł nam wyzbyć się cynizmu, osądzania i pychy, abyśmy dostrzegali błogosławieństwa, za które powinniśmy być wdzięczni. Pomóż nam wyrażać wdzięczność dla Ciebie i bliźnich zamiast narzekania i wymagań. Rozwijaj w nas postawę prawdziwej wdzięczności. Amen.

„*My, którzy otrzymujemy królestwo niewzruszone*”. Panie, Ty jesteś szczodrym Bogiem. Nie tylko oferujesz nam zbawienie uzyskane za nieskończoną cenę, którą zapłaciłeś, ale także dajesz nam miejsce w Twoim królestwie. Nie uświadamiamy sobie ogromu przywilejów, które nam dajesz. Uświadamiaj nam codziennie, jakim zaszczytem jest być Twoim dzieckiem. Dziękujemy Ci za Twoją niezmierną miłość i błogosławieństwo. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnością (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 12, 88, 482.

Dzień 9

Błogosławieństwa soboty

„Jeżeli powstrzymasz swoją nogę od bezczeszczenia sabatu, aby załatwić swoje sprawy w moim świętym dniu, i będziesz nazywał sabat rozkoszą, a dzień poświęcony Panu godnym czci, i uczisz go nie odbywając w nim podróży, nie załatwiając swoich spraw i nie prowadząc pustej rozmowy, wtedy będziesz się rozkoszował Panem, a Ja sprawię, że wzniesiesz się ponad wyżyny ziemi, i nakarmię cię dziedzictwem twojego ojca, Jakuba, bo usta Pana to przyrzekły” (Iz 58, 13-14).

Znak naszej tożsamości

Jednym z najważniejszych błogosławieństw w życiu ludzi jest sobotni odpoczynek. Sobota przypomina nam o naszym pochodzeniu — o tym, że Bóg jest naszym Stwórcą (Wj 20,8-11). Świadczy także o łaskowości Boga jako miłującego Zbawiciela, który wyzwolił swój lud z niewoli (Pwt 5,12-15). Tak więc świętowanie soboty jest wyraźnym znakiem naszej tożsamości jako ludzi. Tożsamość ta nie opiera się na naszym statusie ekonomicznym czy poziomie produktywności. Nie jest zależna od tego, czy jesteśmy pracodawcami, czy pracobiorcami. Sobota jest zaproszeniem Boga do odpoczynania w Nim i radowania się tym, co On nam łaskawie zapewnia.

Sobota właściwie rozumiana jest praktykowaniem niespieszności. Uczy nas odpoczywać od pędu życia, ciągłej aktywności i osiągania celów. Jest cotygodniową deklaracją serca i umysłu, iż Bóg jest ważniejszy niż lista zadań do wykonania i poziom ich realizacji. Sobota stanowi uznanie zmiany priorytetów i świadczy o naszej lojalności wobec Boga. Sobota pozwala nam zwolnić i odpoczywać w obecności Boga. Jest obietnicą Boga, iż Jego łaska jest dla nas wystarczająca. Choć zaniechanie naszego powszedniego trudu w sobotę to ważny wyraz naszej lojalności wobec Boga, odpoczywanie w Bożej miłości i trosce to coś znacznie więcej niż powstrzymanie się od pracy. Sobotni odpoczynek wypełnia się w naszej świadomej i głębokiej łączności z naszym Stwórcą. Kiedy uczymy się odpoczywać w niezawodnej miłości

Boga i rozmyślać o Jego nieskończonej dobroci, doświadczamy radości, pokoju i pragnienia oddawania czci Bogu całym naszym jestestwem.

Tak więc radosne i wierne świętowanie soboty staje się istotnym znakiem tego, kim jesteśmy i do kogo należymy. Praktykowanie sobotniego uduchowienia wraz z pokojem, radością i wyciszeniem wymaga czegoś więcej niż powstrzymania się od pracy siódmego dnia tygodnia. Obejmuje także świadome planowanie przygotowujące nas przez cały tydzień na kulminację sobotniego pokoju. W ten sposób sobota tworzy istotną kontrkulturę przejawiającą się w wyraźnie odmiennym stylu życia. Sobota chroni nas przed popadaniem w konsumpcjonizm. Zamiast dążyć do posiadania niepotrzebnej władzy i dominacji, mamy się zatrzymać i oddać cześć Bogu za Jego dobroć i łaskę. Taka postawa jest zaprzeczeniem naszej pychy i egoizmu. Praktykując sobotni odpoczynek stajemy się uczniami Jezusa Chrystusa, który miał zwyczaj świętowania soboty (Łk 4,16).

Świętowanie soboty, wyróżnienie jej spośród dni tygodnia i poświęcenie jej Bogu do Jego szczególnego użytku pomaga nam skupić myśli na tym, co najważniejsze w naszej duchowej wędrówce z Jezusem. Sobota nie jest dniem drzemania i bezczynności, ale dniem nabożeństwa — oddawania czci jednemu prawdziwemu Bogu. Jest wymownym znakiem, że nakierowujemy nasze życie na żywego Boga objawionego w *Piśmie Świętym*.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „Jeżeli powstrzymasz swoją nogę od bezczeszczenia sabatu, aby załatwić swoje sprawy w moim świętym dniu, i będziesz nazywał sabat rozkoszą, a dzień poświęcony Panu godnym czci, i uczcisz go nie odbywając w nim podróży, nie załatwiając swoich spraw i nie prowadząc pustej rozmowy, wtedy będziesz się rozkoszował Panem, a Ja sprawię, że wzniesiesz się ponad wyżyny ziemi, i nakarmię cię dziedzictwem twojego ojca, Jakuba, bo usta Pana to przyrzekły” (Iz 58,13-14).

„*Będziesz nazywał sabat rozkoszą*”. Ojczy, ustanawiając sobotę dałeś nam wspaniały dar. Dziękujemy Ci, że nie jesteśmy skazani na nieustanną pracę. Ty przeznaczyłeś dla nas także więź, odpoczynek i pokój z Tobą w szczególny sposób siódmego dnia tygodnia. Boże nieraz zdarza się nam wypełniać sobotę różnymi zajęciami i zapominać o jej prawdziwym celu. Przebac nam i naucz nas, jak świętować sobotę i czynić ją rozkoszą dla siebie i innych. Amen.

„*Nie prowadząc pustej rozmowy*”. Jezusie, oddajemy Ci cześć i chwałę, bo Ty jesteś święty i godny czci. Dziękujemy za sobotę, która uwalnia nas, byśmy mogli patrzeć na Ciebie, studiować Twoje Słowo, podziwiać Twoje

stworzenie i być błogosławieństwem dla bliźnich. Tak często marnowaliśmy święte godziny na puste rozmowy i zajęcia, które nie przynoszą Ci czci. Prosimy, przebac nam. Naucz nas, jak mamy świętować sobotę, by była dla nas budująca, piękna i święta. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnością (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 257, 366, 482.

Dzień 10

Bądź bogaty w tym, co ważne — bądź bardziej analogowy

„I baczmy jedni na drugich w celu pobudzenia się do miłości i dobrych uczynków, nie opuszczając wspólnych zebrań naszych, jak to jest u niektórych w zwyczaju, lecz dodając sobie otuchy, a to tym bardziej, im lepiej widzicie, że się ten dzień przybliża” (Hbr 10,24-25).

Analogowa duchowość

Biblijna duchowość jest analogowa a nie cyfrowa. Jest oparta na osobistych, rzeczywistych praktykach między realnymi ludźmi i żywym Bogiem. Rzeczywiste rzeczy są z natury analogowe a nie wirtualne. Choć Bóg objawiony w *Biblii* jest niewidoczny dla oczu ludzi, wzywa nas do praktykowania bardzo określonych analogowych czynności wyrażających naszą więź z Nim. Weźmy, na przykład, nasze uczynki. Praktyczne rzeczy, które czynimy dla Boga i bliźnich mają zawsze analogowy charakter. Albo pomyślmy o świętowaniu soboty. Obejmuje ono kilka szczególnych analogowych praktyk takich jak odpoczynek i nabożeństwo. Odpoczywanie od powszedniego trudu i dokonywanie wyborów odzwierciedlających świętość soboty nigdy nie jest wirtualne — zawsze analogowe. Dotyczy to także nabożeństwa we wspólnocie realnych ludzi w przedpołudniowych sobotnich zgromadzeniach. Choć można przyłączyć się do wirtualnego nabożeństwa przez internet, ostatecznie doświadczenie nabożeństwa wypełnia się w analogowym zaangażowaniu i uczestnictwie realnych ludzi w realnych miejscach. Praktyczne i rzeczywiste przejawy dobroci, łaski, przebaczenia, współczucia, podziwu i uwielbienia mają znaczenie jedynie jako doświadczenia analogowe. Żadna wirtualna rzeczywistość nie może zająć miejsca analogowego ludzkiego dotyku, pocałunku, pomocnej dłoni, uścisku pocieszenia, radości fizycznie odczuwanego śmiechu czy zdecydowanego uściśnięcia dłoni na powitanie. Nie można celebrować

praktyki umywania nóg czy wieczerzy Pańskiej w sposób wirtualny. To, co Jezus ustanowił swoim przykładem ma być upamiętniane fizycznie w sposób dotykany i odczuwalny.

Namacalna wiara

Także praktyka modlitwy i postu zalecana w *Piśmie Świętym* jest analogowym dokonaniem w czasie i przestrzeni. Nasza wiara w Boga zawsze ma analogowy wymiar, w którym staje się widoczna. Choć jako ludzie możemy wiele rzeczy robić wirtualnie, nasza więź z Bogiem i wyrażanie naszego duchowego związku z Jezusem nigdy nie może zostać ograniczone do wirtualnej rzeczywistości.

Rozważmy wszystkie błogosławieństwa, jakie niesie ze sobą realna, analogowa życie. „Słowo wypowiedziane we właściwym czasie jest jak złote jabłko na srebrnych czaszach” (Prz 25,11). Pomocna dłoń niosąca realne wsparcie w potrzebie. Łagodny dotyk mówiący: „Nie jesteś sam!”. Wartość ręcznie napisanej kartki czy listu trzymanego w rękach. Okazywanie niezасłużonego przebaczenia i łaski prowadzących do odrodzenia osobistych więzi. Podzielenie się żywnością z głodnymi. Przyjęcie pod dach podróźnych i bezdomnych. Te i inne błogosławieństwa są doświadczane analogowo. Owszem, powinniśmy doceniać zdobycie cyfrowego świata, ale pamiętajmy, że nasza wiara jest i musi pozostać analogowa.

Módlmy się!

Modlitwa (30-45 minut)

Modlitwa oparta na Słowie Bożym. „I baczmy jedni na drugich w celu pobudzenia się do miłości i dobrych uczynków, nie opuszczając wspólnych zebrań naszych, jak to jest u niektórych w zwyczaju, lecz dodając sobie otuchy, a to tym bardziej, im lepiej widzicie, że się ten dzień przybliża” (Hbr 10,24-25).

„*W celu pobudzenia się do miłości i dobrych uczynków*”. Boże, dziękujemy Ci, że objawiłeś nam prawdziwą miłość. Dziękujemy, że stałeś się człowiekiem i jako Jezus Chrystus ukazałeś nam miłość Bożą w całej jej pełni. Dziękujemy, że przyszedłeś na nasz świat i żyłeś wśród nas. W tych cyfrowych czasach przypominaj nam o absolutnej konieczności uczestniczenia w analogowym świecie przez czyny miłosierdzia i dobroci. Boże, tak wielu z nas ulega uzależnieniu od urządzeń elektronicznych i internetu. Uwolnij nas, byśmy żyli dla Ciebie i służyli bliźnim. Amen.

„*Nie opuszczając wspólnych zebrań naszych*”. Ojcze, pandemiczne obostrzenia pogłębiły izolację spowodowaną przez cyfryzację świata. Iluzja wirtualnej łączności nigdy nie zastąpi błogosławieństwa realnych

więzi. Teraz, kiedy obostrzenia się skończyły, pomóż nam odnowić nasze priorytety, okazywać dobroć, miłość, troskę i wsparcie przez realne czyny, słowa i gesty. Amen.

Dodatkowe propozycje dotyczące modlitwy

Dziękczynienie i chwała. Dziękujcie za szczególne błogosławieństwa i chwalcie Boga za Jego dobroć.

Wyznanie. Poświęćcie kilka minut na ciche wyznanie win i dziękujcie Bogu za Jego przebaczenie.

Prowadzenie. Proście Boga o mądrość do sprostania bieżącym wyzwaniom i decyzjom.

Kościół. Módlcie się za Kościół lokalny i ogólnością (zapoznajcie się z proponowanymi intencjami).

Lokalne intencje. Módlcie się w intencjach przedstawionych przez członków zboru, swoich bliskich i sąsiadów.

Słuchanie i odpowiadanie. Poświęćcie czas słuchaniu głosu Boga i odpowiadajcie Mu chwałą i pieśnią.

Proponowane pieśni: 352, 351, 408.

Sobotnia uroczystość

Zaplanujcie ostatnią sobotę 10 Dni Modlitwy jako świętowanie Bożej dobroci i potężnej mocy. Podzielcie się doświadczeniem ożywienia i wylania Ducha Świętego podczas minionych dziesięciu dni. Cieszcie się tym, czego Bóg dokonał, dokonuje i dokona dla was.

Potrzeby każdego zboru są szczególne, więc współpracujcie z lokalnymi liderami, by opracować szczegółowy plan dla waszego zboru. Oto kilka punktów, które możecie uwzględnić w nabożeństwie ostatniej soboty 10 Dni Modlitwy.

Temat

Priorytety wiary — chrześcijańskie zalety w trudnych czasach

Tekst przewodni

„Oznajmiono ci, człowiecze, co jest dobre i czego Pan żąda od ciebie: tylko, abyś wypełniał prawo, okazywał miłość bratnią i w pokorze obcował ze swoim Bogiem” (Mi 6,8).

Proponowane pieśni: 373, 477, 546.

Pomysły do kazania

1. Niech pastor, starszy zboru lub inna osoba służąca jako lider modlitwy wygłosi krótkie kazanie o wybranych cnotach chrześcijańskich opisanych w materiale 10 Dni Modlitwy 2024.
2. Ewentualnie wybrani uczestnicy programu 10 Dni Modlitwy mogą kolejno przedstawić 1-2 minutowe podsumowania poszczególnych dziesięciu tematów. Przedstawcie tytuł, tekst przewodni i najważniejsze myśli. (Zaplanujcie to starannie, aby podsumowania nie trwały dłużej niż 2 minuty. Większość osób wypowiada w ciągu minuty około 100 słów).
3. Poproś trzy osoby z różnych grup wiekowych o krótkie prezentacje (5-10 minut) dotyczące świadomego i głębokiego chrześcijańskiego życia na co dzień. Zakończcie apelem do słuchaczy, by w swoim duchowym życiu byli bardziej chrystocentryczni, biblijni i zaangażowani w kwestii cnót i wartości opisanych w materiałach 10 Dni Modlitwy.

Dodatkowe pomysły programowe

- Świadectwa wysłuchanych modlitw
- Modlitwa w małych grupach
- Ogłoszenie przyszłych wydarzeń związanych ze wspólną modlitwą.
- Historia dla dzieci związana z modlitwą.
- Specjalny dobór muzyki.

10 dni 2024 MODLITWY

Noc modlitwy

Rozważcie zorganizowanie całonocnego nabożeństwa modlitewnego w ramach 10 Dni Modlitwy. Na przykład, możecie rozpocząć o godzinie 18.00 i zakończyć o godzinie 6.00. Wybierzcie plan odpowiedni dla danej grupy.

Dlaczego noc modlitwy?

Nie ma nic „świętego” w odmawianiu sobie snu i modleniu się przez całą noc. Jednak noc może być jedynym czasem, kiedy zapracowani ludzie nie są zajęci i nie spieszą się. Sugerujemy, że waszym celem nie powinno być uczestniczenie w spotkaniu przez całą noc, ale modlenie się tak długo, aż przedstawiacie w modlitwie wszystkie intencje, jakie Bóg wam wskazuje.

Proponujemy, by nocne spotkanie modlitewne było prowadzone kolejno przez kilka osób. Co jakiś czas należy zrobić przerwę. Jako lider powinieneś wyczuć, kiedy przerwa jest potrzebna i kiedy przejść do kolejnej części modlitwy. Można także przeplatać modlitwę czytaniem Biblii. Można modlić się we wszystkich proponowanych intencjach albo tylko w wybranych z nich, w zależności od tego, co będzie lepsze dla danej grupy. Możesz dowolnie zmieniać kolejność proponowanego formatu spotkania.

Proponowany format nocy modlitwy

Rozpocznijcie sesję uwielbienia Boga. Chwalcie Boga w modlitwach i pieśniach.

Poświęćcie nieco czasu na wyznanie, upewniając się, że nic nie stoi na przeszkodzie, by Bóg was wysłuchał. Dajcie uczestnikom czas na prywatne wyznanie, a potem złożcie wspólne wyznanie win. Zachęćcie uczestników do osobistego wyznania prywatnych

grzechów i publicznego wyznania tylko tych win, które są znane innym. W Dn 9,1-19 czytamy o tym, jak Daniel wstawił się za swoim ludem i wyzwał publicznie grzechy ludu Bożego.

Módlcie się w intencji potrzeb osób uczestniczących w spotkaniu. Wielu ludzi cierpi i potrzebuje modlitwy albo zna kogoś, kto jej pilnie potrzebuje. Utwórzcie krąg, postawcie jedno krzesło w środku i zaproście osoby mające szczególne intencje, by przedstawiły je w modlitwie zajmując centralne miejsce. Niech dwie lub trzy dodatkowe osoby modlą się kolejno w intencji podanej w modlitwie przez tę osobę, powołując się przy tym na Boże obietnice.

Podzielcie grupę na dwie części. Niech kobiety i dziewczęta modlą się w jednym pomieszczeniu ze swoją liderką, a mężczyźni i chłopcy w innym pomieszczeniu ze swoim liderem. Wiele osobistych potrzeb nie może i nie powinno być znane ogółowi. W niektórych intencjach łatwiej jest modlić się z osobami tej samej płci.

Módlcie się w intencji potrzeb waszej społeczności i zboru, kiedy zgromadzenie znowu połączy się w całość. Poświęćcie także czas na **intencje modlitewne Kościoła ogólnoswiatowego** (wymienione w kolejnej części w materiale 10 Dni Modlitwy). Nie musicie wymienić wszystkich intencji. Możecie się podzielić na mniejsze grupy, z których każda będzie się modliła za inną część intencji z listy.

Módlcie się w intencji pięciu do siedmiu osób, za które modliliście się podczas tych dziesięciu dni.

Wybierzcie odpowiedni fragment *Biblii* i módlcie się jego słowami.

Zakończcie modlitwy uwielbieniem Boga i dziękczynieniem.

INTENCJE MODLITEWNE KOŚCIOŁA OGÓLNOŚWIATOWEGO

- Panie, oby wielkie ożywienie pierwotnej pobożności poruszyło Twój Kościół w dniach ostatecznych. Obyśmy trwali w prawdzie, choćby świat miał się zawalić. Niech ożywienie zacznie się ode mnie.
- Panie, naucz nas regularnie poświęcać czas na nabożeństwa osobiste i rodzinne.
- Panie, otwórz nasze oczy na to wszystko w naszym życiu, co odciąga naszą uwagę od Ciebie. Daj nam serca gorliwe w oddawaniu czci Tobie.
- Panie, budź nas każdego ranka odpowiednio wcześniej, abyśmy na początku dnia spędzili w spokoju czas na modlitwie do Ciebie i studiowaniu Twojego Słowa.
- Prosimy, byś uczył nas przychodzić do Ciebie takimi, jakimi jesteśmy, ze wszystkimi naszymi uczuciami, niedoskonałościami, grzechami i potrzebami. Naucz nas przyjmować Twoją miłość do nas i uczynić nas takimi, jakimi powinniśmy być.
- Panie, naucz nas codziennie prosić o chrzest Ducha Świętego.
- Panie, prosimy, by późny deszcz Ducha Świętego dał nam moc do wydawania świadectwa i uzdolnił nas do dokończenia dzieła Bożego przed powtórным przyjściem Jezusa.
- Naucz nas miłować nasze rodziny ofiarną miłością i pozyskiwać uczniów dla Chrystusa przed wszystkim wśród naszych dzieci i bliskich.
- Prosimy o mądrość do studiowania i zrozumienia *Biblii* oraz podążania za prawdą w niej zawartą. Panie, naucz nas właściwie wyklądać słowo prawdy i wiernie głosić je bliżnim.
- Panie, odnow nasze uznanie dla niebiańskich pouczeń zawartych w natchnionych pismach Ellen G. White.
- Modlimy się w intencji wolności sumienia na całym świecie. Panie, prosimy, otwieraj drzwi do głoszenia Twojego Słowa.
- Panie, spraw byśmy wiernie i w pełni głosili trójjaniel-skie poselstwo z Ap 14. Oby wszystkie nasze nauki były nakierowane na miłość i sprawiedliwość Chrystusa.
- Panie, pomóż nam być dla młodzieży wzorem życia zgodnie z przesłaniami trzech aniołów z Ap 14.
- Panie, spraw, by adwentyści dnia siódmego na całym świecie powiedzieli: „Pójdę!”, przyjęli Twoje wezwanie i służyli Ci, głosząc dobrą nowinę o zbawieniu.
- Modlimy się za personel medyczny, naukowców, przywódców i administratorów służby zdrowia, by podejmowali mądre decyzje.
- Modlimy się za adwentyistów na całym świecie, aby oferowali praktyczną pomoc i wsparcie cierpiącym. Panie, daj nam odwagę, kreatywność i niesamolubność, kiedy nasi bliźni potrzebują naszej pomocy.
- Modlimy się za tych, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji finansowej z powodu zamknięcia gospodarki.
- Panie, prosimy, wskaż członkom naszego Kościoła, jak mogą pomagać osobom zmagającym się z problemami psychicznymi i skutkami izolacji społecznej.
- Modlimy się za pastorów i członków zborów, by znajdowali sposoby zachowania łączności w czasie izolacji. Panie, zachowaj więzi między Twoimi wyznawcami w nabożeństwie i służbie.
- Prosimy o duchowe ożywienie wśród adwentystycznej młodzieży uczęszczającej do publicznych szkół i uczelni na całym świecie. Oby ci młodzi adwentyści stali się aktywnymi przedstawicielami Chrystusa.
- Modlimy się za 69 procent populacji świata, która nigdy dotąd nie dowiedziała się prawdy o Jezusie.
- Modlimy się za 62 miliony mieszkańców 28 miast byłego Związku Radzieckiego, do których nie dotarło jeszcze przesłanie adwentystyczne.
- Prosimy, powołaj odważnych misjonarzy gotowych działać pośród 746 grup ludzkich w 20 krajach Bliskiego Wschodu.
- Panie, prosimy powołaj współczesnych waldezańskich studentów, którzy będą gotowi służyć Tobie w trudnych miejscach.
- Modlimy się za adwentyistów cierpiących prześladowanie czy uwięzienie za wiarę.
- Prosimy za 202 milionami ludzi w 41 miastach Wydziału Południowoazjatyckopacyficznego, do których nie dotarło jeszcze przesłanie adwentystyczne, aby mogli oni poznać Jezusa.
- Modlimy się w intencji działów szkoły sobotniej i ewangelizacji w zborach, by służyły z miłością społeczeństwu, oferując lekcje biblijne i osobistą ewangelizację.
- Modlimy się za Adwentystyczną Organizacją Pomocy i Rozwoju (AOPR) wychodzącą naprzeciw praktycznym potrzebom ludzi na całym świecie.

- Prosimy za 16 milionów ludzi w 6 miastach Wydziału Południowopacyficznego.
- Prosimy, by Duch Święty pomagał nam odkrywać, jak możemy dotrzeć do 406 milionów ludzi w 105 miastach Wydziału Północnoazjatyckopacyficznego.
- Prosimy, błogosław służbę adwentystycznego kapelanatu więziennego mobilizującego pastorów i wyznawców do działania dla uwięzionych.
- Panie, wspominamy naszych nauczycieli Szkoły Sobotniej. Pozwól im zrozumieć, jak ważna jest ich praca dla naszych dzieci.
- Panie, prosimy o Twoje prowadzenie dla licznych Ośrodków Wpływu, programów zdrowotnych i rodzinnych oraz drużyn harcerstwa adwentystycznego na świecie.
- Panie, pokaż nam, jak wysłać więcej publikacji zawierających prawdę (drukowanych i elektronicznych) do społeczeństwa. Modlimy się, by ludzie czytali je i by Duch Święty przekonywał ich do biblijnej prawdy.
- Panie, prosimy o Twoją ochronę dla misjonarzy pracujących w niebezpiecznych miejscach.
- Prosimy, powołaj kolporterów-ewangelistów, studentów-wolontariuszy, pisarzy, specjalistów medialnych i darczyńców w celu głoszenia słów nadziei i życia.
- Modlimy się za adwentystyczne szkoły i uczelnie oraz uczniów i nauczycieli na całym świecie. Niech szkoły te zawsze uczą biblijnej prawdy i prowadzą młodych ludzi do misji i służby.
- Panie, daj nam mądrość, byśmy docierali do ludzi zeświecczonych, niezainteresowanych religią. Niech Twój Duch Święty przełamie mury otaczające serca tych, którzy żyją tylko dla doczesności.
- Błogosław nas, kiedy staramy się docierać do ludzi zniewolonych przez kult duchów, bałwochwalstwo i animistyczne wierzenia. Pomóż nam zrozumieć ich światopogląd i prowadzić ich do Zbawiciela.
- Panie, prosimy, natchnij adwentystów dnia siódmego na całym świecie, by modlili się jak nigdy dotąd. Naucz nas polegać na Twoich obietnicach i oczekiwać, że poruszysz góry w odpowiedzi na nasze modlitwy.
- Modlimy się za 541 grup ludzkich w 18 krajach Wydziału Południowej Afryki i Oceanu Indyjskiego. Prosimy, prowadź tych ludzi do biblijnej prawdy.
- Wskaż nam, jak możemy wychodzić naprzeciw praktycznym i duchowym potrzebom uchodźców. Oby nasz Kościół był znany z miłości do wszystkich ludzi, bez względu na to, skąd pochodzą.
- Prosimy Cię, byś powołał miejskich misjonarzy zakładających zbory wśród 806 grup ludzkich w 20 krajach Wydziału Intereuropejskiego.
- Prosimy, wzbudź armię pracowników zakładających zbory wśród 948 grup ludzkich w 38 krajach Wydziału Środkowoamerykańskiego.
- Prosimy, naucz nas, jak głosić fundamentalne biblijne zasady wiary wyraźnie, twórczo i z autorytetem. Niech miłość Jezusa będzie sednem wszystkiego, w co wierzymy.
- Prosimy, byś przygotował młodych ludzi do zakładania zborów wśród 789 grup ludzkich w 9 krajach Wydziału Północnoamerykańskiego.
- Prosimy Cię, byś przygotował wolontariuszy do służby wśród 70 grup ludzkich na Polu Izraelskim.
- Prosimy, byś powołał misjonarzy medycznych zakładających zbory wśród 830 grup ludzkich w 11 krajach Wydziału Wschodniośrodkowoafrykańskiego.
- Prosimy, byś powołał bojowników modlitwy wstawiających się za 2568 grupami ludzkimi w 4 krajach Wydziału Południowoazjatyckiego.
- Prosimy, pozwól naszym rodzinom objawiać Twoją miłość w naszych domach i społeczeństwie. Prosimy Cię, byś wnosił zgodę w nasze rodziny, leczyl nadwątlone więzi, chronił słabszych przed przemocą i objawiał Twoją uświęcającą moc w pozornie beznadziejnych sytuacjach.
- Prosimy Cię, byś powołał pielęgniarki i lekarzy do zakładania nowych zborów wśród 1978 grup ludzkich w 22 krajach Wydziału Zachodniośrodkowoafrykańskiego.
- Modlimy się za 49 milionów ludzi w 19 miastach Wydziału Transeuropejskiego, w których nie zostało jeszcze ogłoszone przesłanie adwentystyczne.
- Modlimy się za nasze dzieci. Prosimy, daj im siłę do odważnego opowiadania się za tobą wbrew przeciwnościom i naciskom otoczenia. Pomóż im dokonywać mądrych wyborów i trwać w prawdzie.
- Naucz nas iść za niesamolubnym przykładem Jezusa w zaspokajaniu codziennych potrzeb ludzi wokół nas. Przygotuj nas do służby w roli misjonarzy medycznych, wolontariuszy społecznych i przyjaciół potrzebujących.

Obietnice, na które można powołać się w modlitwie

Obietnica Ducha Świętego

„Proście Pana o deszcz późnej pory deszczowej! Pan stwarza chmury burzowe i zsyła deszcz. On daje ludziom chleb, zielen na polu” (Za 10,1).

„Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą” (Łk 11,13).

„Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. (...) A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sądzie” (J 14,26; 16,8).

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto wierzy we mnie, ten także dokonywać będzie uczynków, które Ja czynię, i większe nad te czynić będzie; bo Ja idę do Ojca. I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to” (J 14,12-14).

„Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie — mówi Pan Zastępów” (Za 4,6).

Obietnice wysłuchania modlitw przez Boga

„Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek byście chcieli, stanie się wam” (J 15,7).

„Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze” (Hbr 4,16).

„Dlatego powiadam wam: Wszystko, o cokolwiek byście się modlili i prosili, tylko wiercie, że otrzymacie, a spełni się wam” (Mk 11,24).

„I wzywaj mnie w dniu niedoli, Wybawię cię, a ty mnie uwielbisz!” (Ps 50,15).

„Nadto powiadam wam, że jeśli by dwaj z was na ziemi uzgodnili swe prośby o jakąkolwiek rzecz, otrzymają ją od Ojca mego, który jest w niebie” (Mt 18,19).

„I wszystko, o cokolwiek byście prosili w modlitwie z wiarą, otrzymacie” (Mt 21,22).

„I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to” (J 14,13-14).

„A w owym dniu o nic mnie pytać nie będziecie. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O cokolwiek byście prosili Ojca w imieniu moim, da wam. Dotąd o nic nie prosiście w imieniu moim; proście, a weźmiecie, aby radość wasza była zupełna” (J 16,23-24).

„Taka zaś jest ufność, jaką mamy do niego, iż jeżeli prosimy o coś według jego woli, wysłuchuje nas. A jeżeli wiemy, że nas wysłuchuje, o co prosimy, wiemy też, że otrzymaliśmy już od niego to, o co prosiliśmy” (1 J 5,14-15).

Obietnice mocy Bożej

„Czy jest cokolwiek niemożliwego dla Pana?” (Rdz 18,14).

„Jahwe będzie walczył za was, wy sami bądźcie spokojni” (Wj 14,14 BKR).

„U ludzi to rzecz niemożliwa, ale nie u Boga; albowiem u Boga wszystko jest możliwe” (Mk 10,27).

„Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona” (1 Tes 5,24).

„Wiem, że Ty możesz wszystko i że żaden twój zamysł nie jest dla ciebie niewykonalny” (Hi 42,2).

„Cóż tedy na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego?” (Rz 8,31-32).

„Bóg nie jest człowiekiem, aby nie dotrzymał słowa ani synem człowieczym, aby żałował. Czy On powiada, a nie czyni, i mówi, a nie spełnia?” (Lb 23,19).

„Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś? Bogiem wiecznym jest Pan, Stwórcą krańców ziemi. On się nie męczy i nie ustaje, niezgłębiona jest jego mądrość. Zmęczonemu daje siłę, a bezsilnemu moc w obfitości. Młodzieńcy ustają i mdleją, a pacholęta potykają się i upadają, lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły, biegną, a nie mdleją, idą, a nie ustają” (Iz 40,28-31).

Obietnice Bożego prowadzenia

„Czy nie przykazałem ci: Bądź mocny i mężny? Nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, będzie z tobą wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz” (Joz 1,9).

„A oto Jam jest z tobą i będę cię strzegł wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz, i przywiodę cię z powrotem do tej ziemi, bo nie opuszczę cię, dopóki nie uczynię tego, co ci przyrzekłem” (Rdz 28,15).

„Oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł w drodze i zaprowadził cię na miejsce, które przygotowałem” (Wj 23,20).

„I będziecie tam szukać Pana, swego Boga. Znajdziesz go, jeżeli będziesz go szukał całym swoim sercem i całą swoją duszą” (Pwt 4,29).

„Wołaj do mnie, a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i niedostępne, o których nie wiesz!” (Jr 33,3).

„Każda dolina niech będzie podniesiona, a każda góra i pagórek obniżone; co nierówne, niech będzie wyrównane, a strome zbocza niech się staną doliną! I objawi się chwała Pańska, i ujrzy to wszelkie ciało pospołu, gdyż usta Pana to powiedziały” (Iz 40,4-5).

„Pouczę ciebie i wskażę ci drogę, którą masz iść; Będę ci służył radą, a oko moje spocznie na tobie” (Ps 32,8).

„Pan sam pójdzie przed tobą i będzie z tobą. Nie zawiedzie i nie opuści cię; nie bój się więc i nie trwóż się!” (Pwt 31,8).

„Któryż to człowiek boi się Pana? Uczy go, jaką wybrać drogę” (Ps 25,12).

„Zaufaj Panu z całego swojego serca i nie polegaj na własnym rozumie! Pamiętaj o Nim na wszystkich swoich drogach, a On prostować będzie twoje ścieżki!” (Prz 3,5-6).

„Gdy głodnemu podasz swój chleb i zaspokoisz pragnienie strapionego, wtedy twoje światło wejdzie w ciemności, a twój zmierzch będzie jak południe, i Pan będzie cię stale prowadził i nasyci twoją duszę nawet na pustkowiach, i sprawi, że twoje członki odzyskają swoją siłę, i będziesz jak ogród nawodniony i jak źródło, którego wody nie wysychają” (Iz 58,10-11).

„I zanim zawołają, odpowiem im, i podczas gdy jeszcze będą mówić, Ja już ich wysłucham” (Iz 65,24).

Obietnice przemiany serca

„I dam im serce, aby mnie poznali, że Ja jestem Pan. I będą mi ludem, a Ja będę im Bogiem, bo nawrócą się do mnie całym swoim sercem” (Jr 24,7).

„I obrzeże Pan, Bóg twój, twoje serce i serce twego potomstwa, abyś miłował Pana, Boga twego, z całego serca twego i z całej duszy twojej, abyś żył” (Pwt 30,6).

„I dam wam serce nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste” (Ez 36,26).

„Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa” (Flp 1,6).

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe” (2 Kor 5,17).

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).

„A sam Bóg pokoju niechaj was w zupełności poświęci, a cały duch wasz i dusza, i ciało niech będą zachowane bez nagany na przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona” (1 Tes 5,23-24).

Obietnice przebaczenia

„I ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).

„Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i przebaczasz, i jesteś wielce łaskawy dla wszystkich, którzy cię wzywają” (Ps 86,5).

„A gdy stoicie i zanosicie modlitwy, odpuszczajcie, jeśli macie coś przeciwko komu, aby i Ojciec wasz, który jest w niebie, odpuścił wam wasze przewinienia” (Mk 11,25).

„Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie” (Ef 4,32).

„Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości” (1 J 1,9).

„Chodźcie więc, a będziemy się prawować — mówi Pan! Choć wasze grzechy będą czerwone jak szkarłat, jak śnieg zbieleją; choć będą czerwone jak purpura, staną się białe jak wełna” (Iz 1,18).

„Ja, jedynie Ja, mogę przez wzgląd na siebie zmasać twoje przestępstwa i twoich grzechów nie wspomnę” (Iz 43,25).

„Odpuszczę bowiem ich winę, a ich grzechu nigdy nie wspomnę” (Jr 31,34).

„W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego” (Ef 1,7).

Obietnice zwycięstwa nad grzechem

„Bo wszystko, co się narodziło z Boga, zwycięża świat, a zwycięstwo, które zwyciężyło świat, to wiara nasza” (1 J 5,4).

„Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował” (Rz 8,37).

„Bogu niech będą dzięki, który nam daje zwycięstwo przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa” (1 Kor 15,57).

„Nie bój się, bom Ja z tobą, nie lękaj się, bom Ja Bogiem twoim! Wzmocnię cię, a dam ci pomoc, podeprę cię prawicą sprawiedliwości swojej” (Iz 41,10).

„Przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego” (Ef 6,16).

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).

„Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Flp 2,13).

„Mówię więc: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali żądzy cielesnej” (Ga 5,16).

„Bóg pokoju rychło zetrze szatana pod stopami waszymi. Łaska Pana naszego, Jezusa, niechaj będzie z wami” (Rz 16,20).

„Nie przypodobywajcie się temu światu, ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu waszego na to, abyście doświadczyli, która jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała” (Rz 12,2 BG).

„Nie miłujcie świata ani tych rzeczy, które są na świecie. Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca” (1 J 2,15).

Obietnice uzdrowienia

„Jeżeli pilnie słuchać będziesz głosu Pana, Boga twego, i czynić będziesz to, co prawe w oczach jego, i jeżeli zważać będziesz na przykazania jego, i strzec będziesz wszystkich przepisów jego, to żadną chorobą, którą dotknąłem Egipt, nie dotknę ciebie, bom Ja, Pan, twój lekarz” (Wj 15,26).

„Póki będą trwać dni twoje, słynąc będzie moc twoja” (Pwt 33,25).

„Błogosław, duszo moja, Panu i nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw jego! On odpuszcza wszystkie winy twoje, lecz wszystkie choroby twoje. On ratuje od zguby życie twoje; on wieńczy cię łaską i litością. On nasycy dobrem życie twoje, tak iż odnawia się jak u orła młodość twoja” (Ps 103,2-5).

„Nie uważaj się sam za mądrego, bój się Pana i unikaj złego! To wyjdzie na zdrowie twojemu ciału i odświeży twoje kości” (Prz 3,7-8).

„Wzgardzony był i opuszczony przez ludzi, mąż boleści, doświadczony w cierpieniu jak ten, przed którym zakrywa się twarz, wzgardzony tak, że nie zważaliśmy na Niego. Lecz on nasze choroby nosił, nasze cierpienia wziął na siebie. A my mniemaliśmy, że jest zraniony, przez Boga zbity i umęczony. Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni” (Iz 53,3-5).

„Uzdrow mnie, Panie, a będę uzdrowiony, wybaw mnie, a będę wybawiony, gdyż Ty jesteś chwałą moją!” (Jr 17,14).

„Bo spowoduję, że zabliznią się twoje rany i ulecę cię z twoich ciosów — mówi Pan” (Jr 30,17).

„Oto Ja sprawię, że zabliznią się ich rany i ulecę je; ulecę ich i obdarzę ich trwałym pokojem i bezpieczeństwem” (Jr 33,6).

„Ale dla was, którzy boicie się mojego imienia, wszędzie słońce sprawiedliwości z uzdrowieniem na swoich skrzydłach. I będziecie wychodzić z podskakiwaniem, jak cielęta wychodzące z obory” (Ml 3,20).

„Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim, namaściwszy go oliwą w imieniu Pańskim. A modlitwa płynąca z wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie; jeżeli zaś dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone” (Jk 5,14-15).

Obietnice siły do pełnienia woli Bożej

„Dlatego nie upadamy na duchu; bo choć zewnętrzny nasz człowiek niszczeje, to jednak ten nasz wewnętrzny odnawia się z każdym dniem. Albowiem nieznacny chwilowy ucisk przynosi nam przeogromną obfitość wiekuistej chwały, nam, którzy nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, co niewidzialne; albowiem to, co widzialne, jest doczesne, a to, co niewidzialne, jest wieczne” (2 Kor 4,16-18).

„Czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia” (Ga 6,9).

„Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie” (Flp 4,13).

„Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Flp 2,13).

„Lecz powiedział do mnie: Dostyc masz, gdy masz łaskę moją, albowiem pełnia mej mocy okazuje się w słabości. Najchętniej więc chlubić się będę słabościami, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusowa” (2 Kor 12,9).

Obietnice dla świadków Boga

„Nie trwóźcie się i nie lękajcie się! Czy wam tego już dawno nie opowiedziałem i nie zwiastowałem? I wy jesteście moimi świadkami. Czy jest bóg oprócz mnie? Nie, nie ma innej opoki, nie znam żadnej” (Iz 44,8).

„Powstań, zajaśnij, gdyż zjawiała się twoja światłość, a chwała Pańska rozbłysła nad tobą” (Iz 60,1).

„A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa i porучzył nam służbę pojednania” (2 Kor 5,18).

„Na to rzekł do mnie Pan: Nie mów: Jestem jeszcze młody! Bo do kogokolwiek cię pošlę, pójdziesz i będziesz mówił wszystko, co ci rozkażę” (Jr 1,7).

„Weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1,8).

„Jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości” (1 P 2,9).

„Chrystusa Pana poświęcajcie w sercach waszych, zawsze gotowi do obrony przed każdym, domagającym się od was wytłumaczenia się z nadziei waszej” (1 P 3,15).

Wyzwanie ewangelizacyjne 10 Dni Modlitwy

Jezus wzywa nas nie tylko do modlitwy, ale także służenia duchowym i fizycznym potrzebom bliźnich. „Albowiem taknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem, a daliście mi pić, byłem przychodniem, a przyjęliście mnie, byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedzaliście mnie, byłem w więzieniu, a przychodziliście do mnie” (Mt 25,35-36).

W książce *Śladami Wielkiego Lekarza* czytamy: „Musimy prowadzić podwójne życie — życie rozważli i działania oraz życie cichej modlitwy i poważnej pracy” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, Warszawa 2009, wyd. VI, s. 383). Przyjęliśmy tak wielką miłość naszego Zbawiciela, więc naszym przywilejem jest ukazywać ją przyjacielom, sąsiadom i nieznanym potrzebującym pomocy.

Zachęcamy ciebie i twój zbor, byście pytali Boga w modlitwie, jak możecie docierać do innych po 10 Dniach Modlitwy. Wybierzcie jedno lub więcej zadań, wybierzcie dzień i stańcie się dłońmi i stopami Jezusa. Przygotowując się do działania nie zapominajcie o modlitwie. „Osobista praca dla bliźnich powinna być poprzedzona solidną osobistą modlitwą, bowiem potrzeba wielkiej mądrości, by zrozumieć sztukę ratowania dusz. Zanim nawiążecie łączność z ludźmi, nawiążcie łączność z Chrystusem. U tronu niebiańskiej łaski uzyskacie przygotowanie do usługiwania ludziom” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 313).

Poniżej znajduje się lista sposobów, w jakie możesz pomagać innym. Wybierz z niej to, co pasuje do potrzeb ludzi, którym służysz. Oczywiście możesz uwzględnić także sposoby nie wymienione w tej liście.

- Ugotuj posiłek dla chorej osoby.
- Zaproś sąsiada lub współpracownika na spotkanie społeczne.
- Podaruj żywność bezdomnej osobie.
- Podaruj innym odzież takiej jakości, jaką sam chciałbyś otrzymać.
- „Adoptuj” starszą osobę. Odwiedzaj ją regularnie i pomagaj w zakupach, obowiązkach domowych, gotowaniu i pracy w ogrodzie.
- Upiecz dobry chleb i podaruj bochenek sąsiadom.
- Pomóż przygotować projekt społeczny wraz z sąsiadami.
- Zaoferuj opiekę nad chorą lub niepełnosprawną osobą, dając czas na odpoczynek opiekunowi.
- Zaangażuj się w projekt społeczny wraz z sąsiadami.
- Zapoznaj się lepiej z nowymi sąsiadami zapraszając ich na posiłek. Niech poczują się mile widziani w sąsiedztwie.
- Zrób solidne zakupy i przekaz je potrzebującej rodzinie.
- Podaruj potrzebującym swoje stare okulary.
- Zaoferuj udzielanie lekcji biblijnych.
- Odwiedź ludzi w domu opieki.
- Podaruj pieniądze na utrzymanie ubogiemu studentowi.

- Zbierz odzież dla potrzebujących. Możesz założyć bank odzieży w zborze i służyć w ten sposób potrzebującym.
- Podaruj swój stary laptop lub inny sprzęt elektroniczny.
- Podaruj używany samochód.
- Zorganizuj targi zdrowego stylu życia.
- Wyślij kartę z pozdrowieniami dla osób odbywających wyrok więzienia.
- Zorganizuj serię wykładów ewangelizacyjnych.
- Zatelefonuj do sąsiadów i zapytaj o samopoczucie.
- Podaruj komuś dobrą książkę.
- Rozdaj broszury o tematyce biblijnej.
- Zaprosz kogoś do przyjęcia Jezusa jako Zbawiciela i Pana.
- Zorganizuj kurs zdrowego gotowania.
- Rozdawaj zainteresowanym osobom książki o tematyce biblijnej.
- Podaruj żywność komuś, kto niedawno stracił bliską osobę.
- Odwiedź osoby przebywające w szpitalu, wesprzyj je i zaoferuj pomoc.
- Czytaj *Biblię* starszym osobom.
- Odwiedź dzieci w domu dziecka i zaoferuj pomoc opiekunom.
- Załóż kółko krawiectwa, dziergania na drutach lub szydełkowania w celu przygotowania odzieży dla potrzebujących.
- Czytaj *Biblię* niedowidzącym lub niewidomym.
- Zorganizuj całonocne spotkanie młodzieży u siebie w domu.
- Zgłoś się jako wolontariusz do pomocy w schronisku dla bezdomnych.
- Podaruj książki dla dzieci w domu dziecka lub osób przebywających w schronisku dla bezdomnych.
- Zaprosz dzieci i młodzież ze zboru w odwiedziny u starszych ludzi. Przygotujcie program artystyczny dla nich.
- Zaplanuj dzień zabaw i gier dla dzieci specjalnej troski i ich rodzin.
- Zorganizuj dzień sprzątanego otoczenia w lokalnej społeczności.
- Załóż klub zdrowego życia w zborze. Zaprosz na spotkania przyjaciół i sąsiadów.
- Zaprosz znajomych na prezentację wykładów ewangelizacyjnych. Oglądając i słuchając wraz z nimi, módl się, by Duch Święty przemawiał do ich serc.
- Stwórz własny projekt ewangelizacyjny.

Więcej materiałów na temat ewangelizacji znajdziesz na stronie internetowej www.revivalandreformation.org/resources/witnessing.

Uzupełnienie

Błogosławieństwo sobotniego odtruwania od cyfryzacji

Pamiętaj o dniu sabatu, aby go święcić. Sześć dni będziesz pracował i wykonywał wszelką swoją pracę, ale siódmego dnia jest sabat Pana, Boga twego: Nie będziesz wykonywał żadnej pracy ani ty, ani twój syn, ani twoja córka, ani twój sługa, ani twoja służebnica, ani twoje bydło, ani obcy przybysz, który mieszka w twoich bramach. Gdyż w sześciu dniach uczynił Pan niebo i ziemię, morze i wszystko, co w nich jest, a siódmego dnia odpoczął. Dlatego Pan pobłogosławił dzień sabatu i poświęcił go” (Wj 20,8-11).

Sobota właściwie rozumiana

Adwentyści dnia siódmego dobrze wyjaśniają historyczną zmianę Dnia Pańskiego z siódmego dnia tygodnia na pierwszy dzień tygodnia. Trudniej nam idzie skuteczne przedstawianie piękna i błogosławieństwa świętowania soboty. Dla wielu sobota została sprowadzona od legalistycznej rutyny polegającej głównie na powstrzymaniu się od pracy. Nie jest rozkoszą, która wyzwala w nas radość z więzi z Bogiem. Jeśli nie odkrywamy tego radosnego znaczenia świętowania soboty, nikt nie zostanie pociągnięty do doświadczania soboty jako Bożego błogosławieństwa. Sobota właściwie rozumiana stanowi wspaniałe praktyczne błogosławieństwo dla współczesnego człowieka kształtowanego w kwestii relacji z blizniami przez nową technikę i cyfrową łączność. Sobota jest doskonałą okazją do wyjaśnienia naszych życiowych wyborów co do naszego sposobu życia. W czasach, kiedy niewielu ludzi ogranicza swoje korzystanie z mediów społecznościowych i techniki cyfrowej, sobota oferuje doświadczenie wzbogacającej nas także w pozostałe dni tygodnia.

Odtruwanie od cyfryzacji

Przeoglądanie mediów internetowych wystawia nas na niekończącą się rzekę informacji i dezinformacji, sprawiając, że stajemy się niezdolni do głębokiego, spokojnego myślenia. Kiedy ludzie przywykają do szybkiego przeszukiwania i przeglądania wiadomości i treści, ich zdolność przemyślenia i refleksji oraz dogłębnej lektury niemal zupełnie zanikają. Z psychologicznego punktu widzenia trudne staje się podążanie za dłuższym wywodem myślowym i śledzenie Bożych myśli i dróg. Powoduje to przykre skutki w naszej więzi z Bogiem, gdyż zgodnie ze słowami Jezusa nasz umysł jest niezbędny w wyrażaniu naszej miłości do Boga (Mk 12,30). Technika cyfrowa nie rozwija obwodów mózgowych niezbędnych do rozmyślenia, skupienia w modlitwie i innych elementów życia duchowego. Te elementy są wzmacniane przez odtruwanie od cyfryzacji, spowolnienie życiowego pędu i praktykowanie Bożej soboty. Wyobraź sobie błogosławieństwa całego siódmego dnia tygodnia z wyłączonym telefonem, komputerem i tabletem, bez internetu i poczty elektronicznej. Cały ten dzień możemy poświęcić na zajęcia i więzi wymagające fizycznej i umysłowej obecności. Wyobraź sobie sobotę, podczas której przekazujesz łaskę Bożą w głębokich rozmowach z bliskimi i przyjaciółmi. Wyobraź sobie taki dzień odpoczynku, podczas którego kreatywnie i głęboko rozmyślasz nad Słowem Bożym. Wyobraź sobie czas poświęcony na dzielenie się spostrzeżeniami i doświadczeniami oraz słuchanie bez przerywania tego, co inni chcą ci opowiedzieć. Takie praktykowanie soboty będzie nas łączyć z Bogiem, odnawiać nasze więzi oraz czynić nasze duchowe życie pięknym i głębokim.